

Slovenski hmeljarji so praznovali 17. Dan hmeljarjev s polovičnim veseljem Suša in druge vremenske nepravilnosti so v tolikšni meri zavrele rast hmeljske rastline, da bo po sedanjih ocenah precej manj hmelja. Hmeljarji, ki so v minulih letih že doživeli hujše preizkušnje, se tolažijo s še kar stimulatивно odkupno ceno hmelja in pa z izrekom, da bo naslednja letina boljša. Da bi le bila!

Na četrti strani objavljamo reportažni zapis o invalidu Tonetu Matkoviču iz Letuša. Tone je s trdno voljo in vztrajnostjo premagal invalidsko neboljnost. Na svojem domu mizari in opravlja številna druga dela. „Imam preveč dela, da bi preganjal dolgčas, kakšenkrat pa bi želel imeti v bližini človeka, s katerim bi se pogovarjal,“ nam je dejal Tone.

Anketa žalskega sveta potrošnikov, ki jo objavljamo na peti strani, kljub ugodni oceni razkriva tudi nekatere senčne strani trgovin v Žalcu. Gospodinje niso zadovoljne s ponudbo na tržnici, želijo si kruh v vrečkah, v prodajalnah čevljev in oblačil pa pravšnje čevlje za občutljive noge in obleke za zajetnejše postave.

Leto II
Številka 9
September 1979

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1979

1119890843,9

COBISS

Partizanski tiskarji se srečali

V soboto, 11. avgusta, dopoldne je bilo v Taboru tako svečano kot že dolgo ne. Tam so namreč praznovali 37-letnico ustanovitve Cankarjeve tehnike, proslave pa so se udeležili tudi nekdanji partizanski tiskarji iz vse Štajerske. Že ob deveti uri so v Skutnikovi rebri, kjer je delovala tehnika Cankar, odkrili spominsko obeležje, osrednja proslava pa je bila dve uri kasneje v Taboru. Med številnimi gosti je bil tudi prvi komandant slovenske partizanske vojske, član sveta federacije in častni občan žalske občine - Franc Leskovšek - Luka. Ko je pozdravil štajerske partizanske tiskarje, je med drugim povedal tudi to, da so med NOB odigrali pomembno vlogo, saj so v ljudi vplivali še več upanja v končno zmago in jih tudi obveščali o dogodkih na naših in tujih bojiščih. Na koncu jim je Franc Leskovšek - Luka zaželel, da nikdar več ne bi tiskali tako, kot so morali v času najtežje preizkušnje slovenskega naroda.

Osrednji govor na proslavi je imel ustanovitelj tehnike Cankar Rado Zakonjšek. Povedal je, da je tehnika pričela delovati že leta 1942. Sprva v eni zemljanki, kasneje se ji je pridružila še druga in končno tudi objekt nad zemljo. To je bila kar velika baraka, v kateri je bila glavna delavnica. Partizanska tehnika Cankar v Skutnikovi rebri je bila matična tehnika tudi drugim v Sloveniji, literaturo pa je pošiljala po vsej

Štajerski. V prvih letih je bil največji problem z nabavo tiskarskega materiala in papirja, leta 1944 pa je bila organizirana tako dobra nabavna služba, ki jo je vodil Nestl Žgank, da s tem ni bilo več težav. Takrat so v tehniki sprejemali že tudi radijske vesti in jih urejali za tisk v Radiovestniku, ki je bil tiste čase izredno priljubljeno branje in je izhajal v precej visoki nakladi. V tehniki pa so ponatiskovali tudi posamezne številke centralnih časopisov. Omenimo tiskanje Novega časa, ki so ga izdajali tudi v drugih tehnikah na Štajerskem. Skupna naklada tega časopisa je bila 10.000 izvodov.

Tehnika Cankar v Skutnikovi rebri je bila edina, ki je delovala od ustanovitve do osvoboditve. Seveda pa ne gre pozabiti tudi mnogih drugih. Delovale so v Gornji Savinjski dolini, Mislinjski dolini, na Pohorju, nekaj jih je bilo v samem Mariboru, pa v Slovenskih goricah in na Kozjanskem. Precej tehnik so odkrili Nemci, mnogo partizanskih tiskarjev je padlo. „Bili smo posebni rod naše vojske,“ je ob koncu dejal Rado Zakonjšek.

Sledil je bogat kulturni program, potem pa so se tiskarji pogovarjali med sabo in obujali spomine. Pripravljali odbor za proslavo, ki ga je vodil predsednik OK SZDL Žalec, Ivan Robič, je prav gotovo imel precej dela in težav. Še več nekdanjih partizanskih tiskarjev bi lahko prišlo na to srečanje in mnogo kmetov, ki so tudi imeli zasluge za delo v tehnikah, vendar bo treba prihodnjic več pomoči in sodelovanja tudi s strani republiškega odbora ZZB NOV. Prav gotovo je bilo tudi nekaj takšnih, ki za srečanje niso prejeli vabil, pa bi si to zaslužili. Vendar so Žalčani za to še najmanj krivi.

Prireditve v počastitev 37-letnice pa so se začele že dan prej, v petek, 10. avgusta. V osnovni šoli so namreč odprli razstavo ilegalnega tiska med NOB na Štajerskem in razstavo slik nekdanjega tiskarja v Cankarjevi tehniki, dr. ing. Franceta Cegnarja, ki je v svojih delih upodobil domači je okrog partizanskega Tabora. Do

mačije, brez katerih si ni mogoče zamisliti obstoja tehnike. V Taboru pa so odkrili tudi spomenik kmetu borce, delo kiparja Bineta Ambrožiča. Posvečen je vsem kmetom, ki so sodelovali med NOB in pomagali partizanom. Je prvi takšen spomenik v Sloveniji.

Območje občine Žalec ogroženo s steklino

Steklina se je pojavila že v petih slovenskih občinah. Ker so steklino ugotovili tudi v občini Domžale, je postala naša občina neposredno ogrožena. Da bi preprečili razširitev stekline v naši občini je Izvršni svet Skupščine občine Žalec na zadnji seji sprejel odredbo o ukrepih za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline.

S to odredbo se na območju občine Žalec odreja zdravstvena zapora - kontumac psov in mačk, ter prepoveduje lov s psi. V tem času morajo biti psi privezani ali zaprti, zunaj bivališča pa morajo biti na vrvcu ali z nagobčnikom.

Mačke morajo lastniki v času kontumaca zapreti. Lastniki ne smejo dopustiti, da v času kontumaca pes ali mačka zapusti območje naše občine. To pa ne velja za psa ali mačko, ki jih lastniki odpravljajo na razstavo ali vzrejni pregled z dovoljenjem veterinarske postaje Žalec.

Ta prepoved tudi ne velja za pse organov za notranje zadeve, carinske in reševalne službe, JLA, ter vodiče slepih. Vsi psi morajo biti zaščitno cepljeni

proti steklino takoj, ko dopolnijo štiri mesece starosti. V času karantene so člani lovske organizacije in veterinarske higienske službe dolžni pokončati vse neregistrirane in necepljene pse, pse brez znamke ali če niso privezani ali so zunaj bivališča. Prav tako je treba zapreti mačke, ki niso zaprte. Lovske družine so dolžne pokončevati zveri in pižmovke. Veterinarska postaja je dolžna skrbeti za laboratorijsko preiskavo možganov poginulih ali pokončanih zveri in pižmovk, veterinarsko higienska služba pa za neškodljivo odstranitev trupel.

Lovska organizacija mora prijaviti občinskemu veterinarskemu inšpektorju odstrel druge divjadi, ki se je vedla nenavadno. Za te primere je obvezen tudi laboratorijski pregled možganov. Vsi občani pa naj takoj javijo veterinarski postaji ali veterinarski inšpekciji vse živali, ki se nenavadno vedejo. Veterinarska služba bo tudi v teh primerih ustrezno ukrepala.

IZVRŠNI SVET
SKUPŠČINE OBČINE
ŽALEC

Brtnica hmeljska princesa in postaven hmeljski starešina, bi rekli za Slavico Kresnik iz Gorice pri Petrovčah in Antona Šinkovca iz Sevnice. Ustoličili so ju na 17. Dnevu slovenskih hmeljarjev.

Tekmovanje mladih hmeljark in hmeljarjev je tudi na letošnji prireditvi bilo v središču zanimanja več tisoč obiskovalcev. Na sliki: obiralke tekmujejo, katera bo natrgala več kobil. (slika spodaj)

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

Kmetje v SOZD Hmezad

Na nedavnem referendu mu so se tudi naši kmetje kot kooperanti in tržni blagovni proizvajalci (člani kmetijske zadruge) samoupravno opredelili za združitve v SOZD Hmezad.

Novo, že precej časa napovedano SOZD, so narekemale potrebe po hitrejšem in dinamičnem razvoju kmetijstva, ne le v Savinjski dolini, marveč na širšem slovenskem prostoru. Izkušnje kažejo, da razdrobljena in organizacijsko nepovezana kmetijska proizvodnja ne more napredovati tako, kot velike in močne organizacije.

Tu je treba reči, da so naši kmetje v dolini še dolgo nazaj povezani v svoji zadrugi, in da so kot kooperanti tudi že dosegli razveseljive proizvodne rezultate. Je pa še marsikaj bilo nedorečnega, zgolj sama zadruga ne bi bila kos velikim naložbam, ki pa so še kako potrebne v bitki za večje viške hrane.

Na dlani je, da bodo kmetje v SOZD Hmezad imeli večje možnosti in boljše pogoje nadaljnje specializacije v smeri večje proizvodnje za trg.

Moč kmetijske zadruge kažejo tile podatki: na 800 povezanih tržnih kmetijah živi in proizvaja (deluje) 1700 članov. Pomeni, da je v eni družini oziroma na eni kmetiji lahko tudi po več članov. V letošnjem proizvodnem programu so zapisali, da bodo proizvedli in dali na trg čez šest milijonov litrov mleka, 1500 ton govejega mesa, 2000 ton piščancev, 800 ton hmelja itd.

Odkup in proizvodnja v prvem polletju kažeta, da plana ne izpolnjujejo v celoti le pri mleku, medtem ko so proizvodnjo piščancev celo znatno presegle. Tako je odkup mleka v istem obdobju lani znašal 3,5 milijona litrov, letos pa 3,1 milijon litrov.

Seveda pa to ne pomeni, da mlečnost krav usiha. Vzroke nekoliko slabšega odkupa mleka je treba iskati v zadnjem času nestimulativni odkupni ceni in tako žitvinorejci del viškov uporabljajo za razširjeno reprodukcijo. Res pa je tudi, da žitvinorejci ne kupujejo hudo dragih močnih krmil (koruza!) in se raje preusmerjajo na lastne vire krme.

Šibka točka lastne skrbe s krmo je v tem, ker v Sloveniji še ne pridelamo zadostnih količin koruze za lastne potrebe živine, ostala razpoložljiva mrva pa ne more v celoti nadomestiti močnih krmil. SOZD Hmezad daje kmetom poleg naloženih dolžnosti tudi vrsto ugodnosti, med drugim tudi samoupravno pravico razpolaganja s sredstvi sklada skupne porabe.

LT.

Ni še tako dolgo nazaj, ko je v tem času napolnilo Savinjsko dolino do petnajst tisoč obiralcev. Prišli so iz vseh krajev za zaslužkom, ki se jim je ponujal pri obiranju hmelja. Danes si hmeljarji pomagajo z obiralnimi stroji, ki jim strežejo v glavnem domači delavci. Nekater hmeljarji pa tudi letos še obirajo ročno. Posnetek kaže takšno obiranje hmelja v Savinjski dolini. (Foto: Tone Tavčar)

Delo veterinarske postaje Žalec

Veterinarska postaja v Žalcu je preteklo leto praznovala 20-letnico delovanja. Ustanovljena je bila z namenom zdravljenja bolnih živali, preprečevanja in zatiranja živalskih bolezni ter osemenjevanja plemenic. Od razdrobljene privatne živnozdravniške službe je nastal zavod z urejenimi prostori in primerno kadrovsko zasedbo petih diplomiranih veterinarjev in treh veterinarskih tehnikov.

Delo veterinarske službe nazorno kažejo številke, saj se letno zdravi v ambulantah in po hlevih preko 5000 živali, preventivno se cepi proti svinjski rdečici in kugi približno 6000 prašičev, proti steklini je bilo cepljenih 2600 psov, tuberkuliziranih je bilo 3000 goved, ose-

menjenih je bilo okoli 4000 plemenic in 600 svinj. V laboratoriju je bilo pregledano preko 1000 vzorcev mleka ipd.

Na našem območju že vrsto let ni bilo kužne bolezni, katera bi resno ogrozila našo živinorejo, v kolikor pa je do nje le prišlo, se je s hitrimi, preventivnimi ukrepi v kali zatrla. Zaradi nevarnosti stekline v sedanjem času je dolžnost vseh lastnikov psov, če jih še niso cepili proti steklini, da jih nemudoma privedejo v najbližjo veterinarsko postajo, kjer bodo zaščitno cepljeni.

V zadnjem času smo razširili osemenjevanje plemenic na celotno območje občine, tudi v najbolj oddaljene hribovske predele. S tem želimo približati

našo službo živiinorejcem in jih obenem razbremeniti težavnega gonjenja plemenic na osemenjevanje, istočasno pa se bodo v hlevu izvajali pregledi in zdravljenje obolenih živali.

V ambulantah v Žalcu, Vranskem in Braslovčah je obratovalni čas od 7. - 9. ure, v popoldanskem in nočnem času, ob nedeljah in praznikih pa opravlja delo dežurni veterinar v Žalcu. Za nujne primere je telefonska številka 710 - 952 ali 710 - 922.

Na rob velja zapisati, da si je veterinarska služba vsa leta nazaj prizadevala pomagati občanom in to ji je tudi uspelo.

F. OCVRK

Tekmovanje traktoristov

Na Polzeli je bilo pred dnevi štirinajsto regijsko tekmovanje traktoristov aktivov mladih zadržnikov.

Nastopilo je osem ekip iz žalske in konjeniške občine, največ uspeha pa so imeli mladi zadržniki iz žalske občine.

Pri moških je zmagal Marjan

Mesič iz Polzele, drugi je Alojz konjiske občine, največ uspeha pa so imeli mladi zadržniki iz žalske občine. je najbolj iskazala Zofka Blagotinšek, drugo mesto je osvojila Marinka Vasle, tretje pa Jožica Zabukovnik. Vsa dekleta so iz Polzele. Prvo mesto - ekipno - je najbolj izkazala Zofka Blagotinšek,

drugo mesto je osvojila Marinka Vasle, je pripadlo ekipi Šempeter - Grušovlje, drugo Slovenskim Konjicam in tretje Polzeli. Najboljši bodo nastopili na republiškem tekmovanju, ki bo v Kočevju.

Na sliki: Med oranjem Jožica Zabukovnik iz Polzele.

17. Dan hmeljarjev

Upravičeno smo pričakovali, da bo letošnja prireditev vsaj malce drugačno, kot je bila lanskoletna. Tako pa - ničesar novega! Izgleda pa, da to ljudi zaenkrat še ne moti, saj se jih je v nedeljo popoldne zbralo v Braslovčah kar okrog pet tisoč.

Prišli so, da bi si ogledali zanimivo tekmovanje parov za zlato hmeljsko kobulo. No, večina ni dosti videla, pač pa le tistih nekaj srečnejšev, ki se jim je uspelo priti do mesta, kjer so potekala tekmovanja. V petih disciplinah so se pomerili tekmovalci: v obiraju hmelja, spoznavanju rastlin, postavljanju hmeljev, šivanju hmeljskih vreč ter spravljanju hmelja v vreče. Največ uspeha sta imela Marija Kolar in Jože Bizjak iz Braslovč. Pred tem tekmovanjem je bila na vrsti seveda tradicionalna povorka, z vozovi, na katerih so skušali prikazati hmeljarska opravila, vendar tudi od tega obiskovalci niso imeli kaj dosti, saj so se predstavili le kakšni trije vozovi iz savinjskih vasi, seveda če odštejemo še tista dva, na katerih so se vozili starešine in njihove spremljevalke ter tovornjak z laškimi pivom. Dokaj skromno! Verjetno najbolj skromno dosej. Sicer pa - najbolj pomembno je, da je bilo veselo. In veselo je zares bilo. Vse tja do jutranjih ur.

Natakarji pridni, kot le kaj, prijazni Braslovčani, domače viže in litrček na mizi, pa se je vsak lepo in toplo počutil. Braslovski turistični delavci so tako le iztržili nekaj denarja, ki jim bo še kako prav prišel za njihovo bogato letošnje dejavnost. Res pa je, da organizacija tak-

šne prireditve ni majhna stvar in zahteva precej dela in truda. Ze zato si vsi skupaj zaslužijo pohvalo. Radi bi pa vendarle, da bi prihodnje leto videli morda stara hmeljarska opravila, šege in navade hmeljarjev nekoč in tudi danes. Tako, da bodo o tem imeli vsaj približno predstavo tudi tisti, ki obiščejo prireditve iz drugih območij Slovenije in celo iz kakšne druge republike.

Seveda pa hmeljarji niso praznovali le v Braslovčah. Prvzaprav je bil njihov pravi dan, namenjen samo njim, v soboto, ko so v Hmezadovi dvorani v Žalcu podelili priznanja zaslužnim slovenskim hmeljarjem, izbrali letošnjo princezo ter starešino. Za najlepše deklo so tokrat proglasili Slavico Kresnik iz Gorice pri Petrovčah, ki sicer obiskuje ekonomsko srednjo šolo v Celju, hmeljarski starešina pa bo do avgusta prihodnje leto Anton Šinkovec iz Sevnice. Zbranim hmeljarjem v Hmezadovi dvorani sta potem spregovorila tudi Vlado Kralj, predsednik skupščine slovenskih hmeljarjev in Vinko ing. Kolenc, predsednik poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS. Ob zvokih odličnega ansambla Terglav so se potem slovenski hmeljarji zavrteli tja do jutra in tako vsaj malce pozabili na vsakdanje delo in na težave ter tudi na to, da bo letina letos malce slabša zaradi majske suše.

Naj bo tako ali drugače, upamo, da prihodnje praznovanje ne bo zopet ponovitev letošnjega in vseh dosedanjih.

JANEZ VEDENIK

LEA

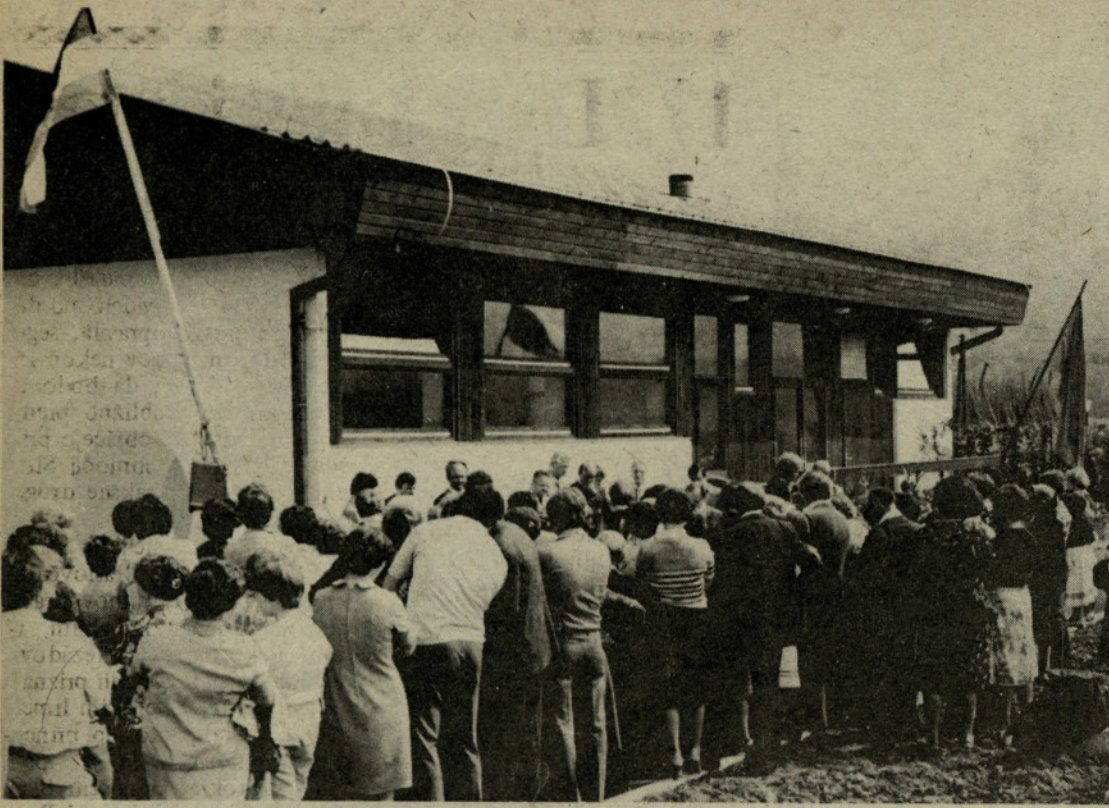
PROSOJNO
TANKE
SVILENEGA
OTIPA

EXKLUZIVNE HLAČNE NOGAVICE

„Za zelo občutljive in nežne ženske noge so zelo primerne hlačne nogavice LEA, nagrajena z ljubljanskim zmajem na sejnu mode in z diplomom „Zlatni pobednik Beograda 79“. Splertene so iz ekskluzivne preje TOUCHLON z izjemno mehkim in svilenim otipom. Ne dražijo kože in po svojem svilenem lesku in otipu spominjajo na naravno svilo. Hlačne nogavice so izdelane brez okrepljene pete in so zato še zlasti primerne za poletje.“

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

Nov otroški vrtec, ki so ga pred kratkim odprli, sodi med pomembne nove pridobitve krajanov V Levcu. Ko je predsednik sveta krajevne skupnosti Petrovče, Rado Rotar, krajanom čestital k tej pomembni delovni zmagi, je hkrati pohvalil poštrevnost krajanov, ki so s prostovoljnimi deli gradnjo novega objekta pocenili. Dejal je, da so se krajanje ogreli za izgradnjo vrtca že pred petimi leti, letos pa so to svojo zamisel ob družbeni pomoči, uresničili. Poleg prizadevnih krajanov, ki so opravili na 1000 prostovoljnih delovnih ur in brezplačno tudi navozili gramoz, so pomagali še KK Hmezad – lastna proizvodnja Petrovče, KS Petrovče, Zarja Petrovče – Zalec in drugi. Posnetek kaže slovesnost krajanov ob otvoritvi novega otroškega vrtca v Levcu –LT

Čisto dvorišče, ogledalo naših vasi

Z željo, da bi si kmetije na Polzeli in v okolici nadele lepšo podobo, hortikulturno društvo Polzela organizira zanimivo tekmovanje, kdo bo imel najbolj urejeno kmečko dvorišče. Podobnih akcij je bilo sicer že več, vendar se letošnja razlikuje po tem, da bodo lastniki najvišje ocenjenih kmečkih dvorišč prejeli zlato, srebrno ali bronasto vrtnico. V tekmovanje so poleg KS Polzela zajete tudi Parizlje.

Akcija Polzelanov je zanimiva in koristna ter zato zasluži vso pozornost. Na Štajerskem, in to velja tudi za Savinjsko dolino, imamo še veliko kmetij z nastlanimi dvorišči, ki kažejo vidčez zanemarjenosti. Po vse bolj številnih, lepo urejenih kmečkih dvoriščih, ki smo si jih

ogledali, bi sklepali, da izgovori, češ, da kmet nima časa za take stvari, ne držijo.

Ponekod ležijo veliki kupi drv ob stanovanjskih hišah, dvorišča pa so nastlana z različno navlakom, in kjer niso posuta z gramozom, se spremenijo po vsakem dežju v blato. Ljudje

IZ TABORA NAM PIŠEJO

Novo adaptirana lovska kočica bo kmalu nared. Prostor na voljo tudi raznim zaključnim družbam. Lovska družina je letos bila zadolžena za organizacijo meddružinskega tekmovanja v streljanju na glinaste golobe. Prireditelj je bila zamisljena v okviru občinskega praznika. Ker pa v ta namen niso uspeli pripraviti strelšča, je prireditelj izvedla LD Vransko, ki ima te objekte vzorno urejene.

potlej blato na čevljih prenašajo v hišo, kratka, s čistočo se še ne moremo pohvaliti.

Bilo bi prav in lepo, da bi pobudo Polzelanov posnemali tudi v ostalih društvih oziroma vaseh in zaselkih.

LT

OB JUBILEJU NOVA PRIDOBITEV

V marsikateri vasi v žalski občini so gasilska društva tista, ki nosijo velik del bremena pri razvoju svojega kraja. To so že čestokrat dokazali z opravilnim prostovoljnim delom pri komunalnih ureditvah, kot tudi pri izgradnji objektov družbene pomena.

Delovno in zaslužno je tudi gasilsko društvo iz Gornje vasi pri Preboldu. Ob svojem 60. jubileju bo izročilo namenu prenovljen in dograjen gasilski dom, ki bo služil tudi vsem kulturim in družbenopolitičnim dejavnim om tega kraja.

Večnamenski gasilski dom bodo izročili svojemu namenu 2. septembra letos, ko bodo praznovali 60-letnico delovanja. Na ta dan bo v prostorih doma slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti Prebold. S tem se bo strnil krog prireditelj ob prazniku te krajevne skupnosti.

D. NARAGLAV

Slobodan Rožič, naš gost

Seznanila sva se na nedavnem športnem srečanju pobratenih občin v Žalcu. Kot predsednik skupščine občine Trogir je prišel s svojo skupino tekmovalcev. Želel sem z njim govoriti, zato sem ga najprej iskal po športni dvorani, slednjic pa sem ga našel na strelšču, kjer so mlade športnice iz Trogira tekmoval.

Sedel je na travi, se smehljaj in bodril dekleta. „Ste zato, da kakšno rečeva?“ sem ga pobaral, on pa se je široko nasmehnil in pokimal. Potlej sva sedela na travi in načela pogovor najprej o starodavnem Trogirju in nato preskočila na športne igre.

„Vesel sem, da vidim toliko športnikov iz pobratenih občin. Žalec, mestec sredi zelene Savinjske doline, je lep in kdor ga obišče, se vanj večkrat vrača. Tudi ljudje so prijazni, kamor se obneš. Takšna srečanja zblizujejo ljudi in krepijo, že med minulo narodnoosvobodilno vojno skovano, bratstvo in edinstvo naših narodov. Veseli me, da te dragocene pridobitve našega boja prevzema nase mladi rod.“

„Kaj menite, bo med pobratenimi občinami poleg

športnih drugih srečanj prišlo do tesnejšega sodelovanja tudi na gospodarskem področju?”

„Bo, bo,“ vam rečem. Poglejte na primer skupno naložbo Kruševčanov in Žalčanov pri izgradnji novega hotela v Žalcu. To je že nekaj. Drugo pa bo sledilo. Tudi naša občina ima možnosti tesnejšega povezovanja med pobratenimi občinami na gospodarskem področju.

Na rob zapišite, da mi bo srečanje v Žalcu ostalo v lepem spominu in to velja tudi za naše športnike in športnice.“

Končala sva. Rožič mi je krepko stisnil roko in dejal: „Pridite poleti v naš Trogir, ne bo vam žal!“

L. T.

Da ob jesenski setvi ne bo težav

Če lahko verjamemo napovedim, z letošnjo jesensko setvi

ZA BOLJSO PRESKRBO Z UMETNIMI GNOJILI

SOZD Hmezad in INA Petrokemija Kutina sta pred nedavnim podpisala samoupravni sporazum o dolgoročnem poslovno-tehničnem sodelovanju. Dogovorili so se, da bodo skupno načrtovali ter si izmenjavali informacije o tehnoloških inovacijah, razvojnih programih in znanstvenem sodelovanju.

Vsekakor je tudi pomembna napoved, da bodo v naslednjih letih zgradili nova, večja skladišča za umetna gnojila. S tem bo možno boljše preskrbovati kmetijstvo v tem delu Slovenije z umetnimi gnojili. Zanimivo je tudi, da bo INA Petrokemija Kutina z novo naložbo povečala obseg letne proizvodnje za milijon ton umetnih gnojil.

Nove dimenzije občine v letih 81–85

Kako poteka in kdo vodi delo pri pripravi novega srednjeročnega načrta za obdobje 81–85

Delo pri načrtovanju razvoja 81–85 teče v skladu z rokovnikom, ki velja za vse občine Slovenije, kakor tudi za republiko. V skladu s tem rokovnikom je IS SO Žalec v maju 79 imenoval poseben Odbor za pripravo srednjeročnega plana 81–85, ki je tudi izdelal in predložil IS tako „Analizo možnosti razvoja občine Žalec za obdobje 81–85“, kakor tudi „Smernice za pripravo družbenega plana občine Žalec za obdobje 81–85“. Ta dokumenta je IS obravnaval že 19/7–79 ter ju posredoval SO, ki ju bo obravnaval 21/8–1979. Javna razprava je torej že stekla, saj je oba dokumenta prejelo sleherni gospodinjstvo v občini v obliki priloge Savinjski občan v julijski številki.

Analiza možnosti razvoja občine 81–85 nakazuje možnost, da se bo naša občina povzpela do leta 1985 med razvite občine v SRS.

Katere so glavne značilnosti začrtanega razvoja? Osnova vsakega načrtovanja je seveda skrbna analiza realizacije nalog v preteklih letih. Tako v naši analizi realizacije srednjeročnega načrta 76–80 v letih 76–79 ugotavljamo, da bodo ključni cilji, ki smo si jih zastavili, tudi doseženi. Tu mislim razmeroma visok realno letno rast DP (10%) in produktivnosti dela. Žal pa ugotavljamo, da ne bomo dosegli načrta investicijskih vlaganj, kar pa seveda predstavlja zelo pomemben in resen omejitveni faktor nadaljnjega razvoja.

Zamujanje investicijskih vlaganj oziroma daljša faza priprave posameznih ključnih investicij, ki bistveno vplivajo na tekoče in naslednje srednjeročno obdobje (nova tovarna SIP-a, nova mlekarja, farma bekonov, velika razširitev Aera, Juteksa, Montane itd.), kljub temu omogoča visoko rast DP v letih 81–85 in sicer 8–9% vsako leto.

Kaj skriva v sebi ta odstotek rasti, nam povedo naslednje številke: v letu 1975 smo v občini dosegli 94 MIA starih din DP, v letu 1979 že 261 MIA S din, v letu 1985 pa bo DP že 1.200 MIA S din. Preračunano na prebivalca smo v letu 1971 dosegli 830 dolarjev (ameriških) DP na prebivalca, v letu 1978 že 3.800, leta 1985 pa bi lahko zabeležili

celo 4.154 dolarjev, kar bi nas dejansko uvrščalo med visoko razvite občine v SRS.

Seveda pa so za takšen razvoj potrebni izredni napor celotnega gospodarskega potenciala, zlasti na investicijskem področju. Potrebna bo visoka udeležba investicij v DP 933%, samo v osnovna sredstva pa 22% DP. Tako bi se investicijska vlaganja dvigala od 144 MIA S din v letu 81 do 400 MIA S din v letu 85 ali skupno 1.281 MIA S din v letih 81–85. TE vsote potrebnih investicij pravzaprav povedo vse: težko, odgovorno, strokovno in načrtno delo, tako v sleherni TOZD, kakor tudi SIS in v ostalih delovnih sredinah.

Obremenitve gospodarstva, stalno upadanje sredstev za razširjeno reprodukcijo in težave s sredstvi v bankah predstavljajo ključne omejitvene faktorje močnega gospodarskega razvoja.

Vloga industrije s poudarkom na nove naložbe?

Industrija bo osnovni nosilec tudi bodočega razvoja. V družbenem proizvodnem celotnega gospodarstva bo od 79% v letu 81 narasla njena udeležba na 82% v letu 85.

Ta cilj bo možno doseči z realizacijo planiranih naložb, zlasti na področju kovinsko-predelovalne industrije (SIP, Ferralit, Strojna, Sigma), kemične industrije (Aero in Minerva), tekstilne industrije (TT Prebold, TN Polzela, Juteks), industrije nekovin in industrije gradbenega materiala.

Le nove tovarne, obrati in močno povečanje obstoječih kapacitet lahko uresničijo naše načrte pri razvoju nosilca našega gospodarstva industrije: hiter razvoj in močne strukturne spremembe v cilju krepitve zahtevnejše, produktivnejše in akumulativnejše proizvodnje.

Delež kmetijstva v razvojnih ambicijah?

Kmetijstvo predstavlja sicer samo 8,1% DP gospodarstva občine (industrija

kar 79,0%), vendar je njegova vloga v naše m prostoru izredno pomembna. Naš načrt podrobno opredeljuje naloge primarne kmetijske proizvodnje, kakor tudi predelave kmetijskih proizvodov. Pospesena proizvodnja hmelja, krme za živino, izgradnja nove farne prašičev, nove proizvodnje brojlerjev, nove sadne plantaže, ureditev vrtnarske proizvodnje na novi lokaciji, večja proizvodnja mleka in mesa, bodo ob novi mešalnici krmil, novi valilnici in klavnici piščancev, novi mlekarni ter z ureditvijo mesno in mlečno predelovalnega kompleksa dale našemu kmetijstvu konec naslednjega srednjeročnega obdobja novo že dalj časa načrtovano težo in pomen.

Katerim naložbam v ostalih panogah dajate poseben poudarek?

To je prav gotovo področje trgovine in gostinstva s turizmom, ki je že v preteklih letih z načrtnim delom naredilo največji napredek. Tako se bodo novim kapacitetam iz tekočega srednjeročnega obdobja (Nama, Hotel Prebold, veleblagovnica Notranja trgovina, tržnica, Lesnina Levec, Blagovnica Šempeter, trgovsko gostinski objekt Polzela, Hotel Žalec) pridružile v letih 81–85 še nove trgovske in gostinske kapacitete v Žalcu, Preboldu, Vranskem Šempetru, Levcu ter v dogovorjenih naseljih obrobni predelov občine.

Perspektiva izvoza?

Tu moramo govoriti predvsem o nalogah na tem področju. Gre za potrebe po okroglo 10% letni rasti izvoza ob 5–7% rasti uvoza. Tako bi v letu 1981 izvozili 17,3% DP ali 75 MIA S din, v letu 1985 pa že 18,4% DP ali 214 MIA S din. Tako bi v

letu 1985 na vsakih 100 din uvoza, izvozili 116 din, kar bi pogojilo normalno in nemoteno oskrbo s surovinami in opremo iz uvoza za načrtovan obseg proizvodnje.

Dejstvo, da so pogoji za uveljavljanje SFRJ in SRS v svetu izredno težki, da smo v zadnjem času izgubljali pozicije na svetovnih trgih in zmanjševali svoj delež v svetovni zunanji trgovini, pove o teži te naloge tudi v naši občini vse!

PREDSIEDNIK ODBORA ZA PRIPRAVO SREDNJEROČNEGA NAČRTA ZA OBDOBJE 1981–85 JOŽE CEROVŠEK

CESTA KAPLA – OJSTRICA V LOKAH ASFALTIRANA

Cesto so odprli v okviru nedavnega krajevnega praznika. Sredstva so prispevali krajevna skupnost Tabor, GG Žalec in Vransko ter SKIS Žalec. Tako bodo za prihodnje leto lahko sprostil 250 tisoč dinarjev za naslednje akcije vaških skupnosti.

semena ne proizvajamo v potrebnih količinah.

Ker krompir zaradi suše in drugih vremenskih neprilik tudi slabo kaže, bi priporočali kmetovalcem, da se pravočasno oskrbijo z dobrim semenskim krompirjem.

Tovarne umetnih gnojil zagotavljajo, da bo umetnih gnojil dovolj, le pravočasno jih je treba naročiti. Sicer pa v Sloveniji uporabimo le skromne količine mineralnih gnojil ob setvi, kar ni priporočljivo. Če želimo dočakati bogato žetev, bo vsekakor treba tudi izdatneje gnojiti.

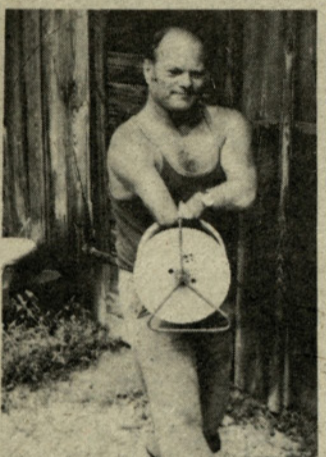
Tudi zaščitna sredstva naj bi bila na voljo. S kmetijsko mehanizacijo so tudi kmetje zadnja leta že kar dobro opremljeni. Kmetijskih strojev naj bi bilo tudi dovolj.

Tk.

Invalidski voziček zamenjal oblič

Tone Matkovič v Letušu je lep primer, kaj lahko človek, čeprav invalid, doseže ob trdni volji, in če je dovolj vztrajen. Tone je privekal na svet s podvitimi nogami in rokami, ki niso obetale, da si bo človek lahko z njimi pomagal v življenju.

Tone si je že kot otrok zabil v glavo, da bo shodil in premagal invalidnost. Sprva je nemočno ždel kje v kotu

Če je človek spreten, gre tudi takole

hiše. Otroka je čuvala sestra. Tone se takole spominja otroštva:

„Oče je zidaril in tako sva bila s sestro veliko sama doma. Najprej sem se kar po tleh valil naprej, potem pa mi je uspelo, da sem se postavil na podvite noge. Tudi roke, pa čeprav nimam prstov, kot normalno raščeni ljudje, sem začel uporabljati. Z nožem sem rezjal močilje in podobne igrače. To je bila šola brez učitelja.”

Ko je Tone nekoliko odrasel, je opustil rezljanje ter se spoprijel z drugimi deli.

„Veselo me je mizarstvo, zato sem si začel pri sosedih izposojati orodje in kmalu sem naredil prvi izdelek.”

Matkovič je hranil vsak dinar in si pomalem kupoval orodje. Danes ima v svoji hiši že kar lepo opremljeno delavnico. S ponosom nam je pokazal kuhinjsko opremo, ki jo je izdelal in druge predmete iz lesa. Vse je izdelano zelo kvalitetno.

„Če začnem kakšno reč, porabim enkrat več časa, kot mizar z zdravimi rokami. To je razumljivo. Sicer pa čas za invalida ni tako pomemben, glavno je, da delo v redu opravim,” priveduje Tone.

Ko mu je leta 1972 umrl oče, mu je nekaj let gospodinjala sorodnica, sedaj pa že šest let samotari. Na Gmajni pri Letušu ima svojo hišico. Zanimivo je, da si Tone tudi sam kuha.

„Če imam delo, si kaj na hitro pripravim. Za praznik pa se potrudim in kakšenkrat spečem tudi orehovo potico. To imam posebno rad.”

Tone si je deset let prizadeval, da bi se dokopal do vozniškega izpita in dovoljenja za vožnjo. Žal dovoljenja ni dobil, pač zaradi njegove hude invalidnosti. Avto pa rabi. Sam je, zato mora v bližnjo trgovino po kruh in druge drobnarije. Peš ne more. In tako se vozi po stranskih poteh in kolovozih.

Meni, da bi izpit opravil, če bi si dal avto temeljito predelati v Ljubljani. Žal bi

ga to preveč stalo in tako je že pomalem pokopal upe, da bo dobil vozniško dovoljenje.

Društvo invalidov Žalec je Tonetu dalo puško, s katero vadi. Meni, da ni precizna.

„Upam, da bom dobil novo puško in potem bi lahko sodeloval na tekmovanjih. Tega se že lo veselim.”

Invalid Tone Matkovič spretno suče mizarški oblič

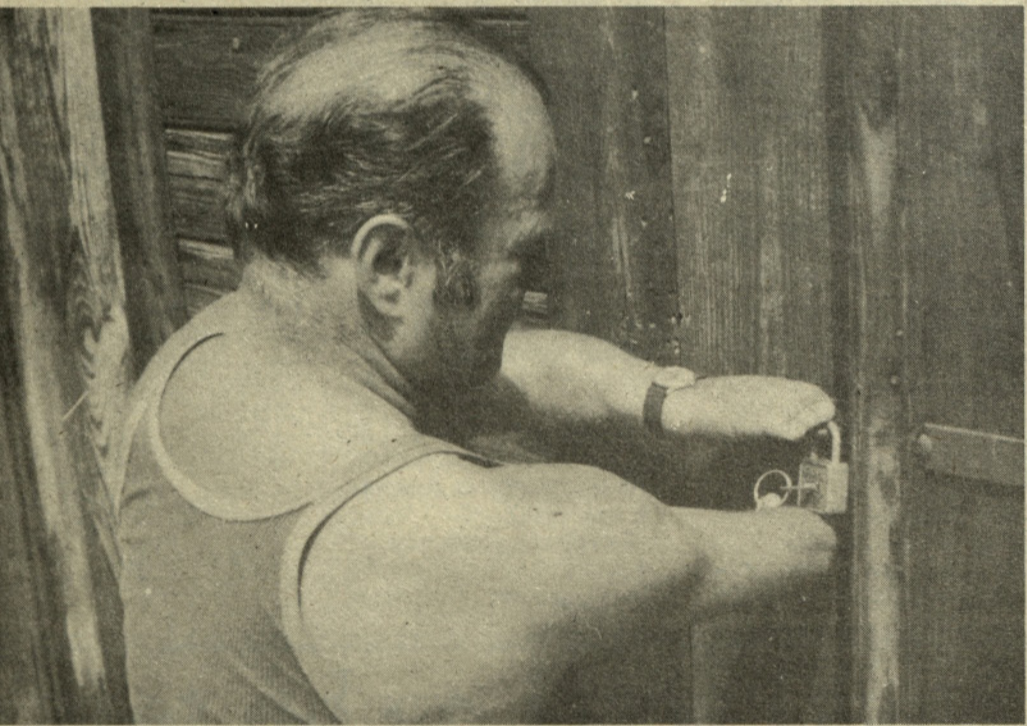
Pripovedoval je, kako je žalsko društvo invalidov letos za težke invalide organiziralo izlet k Bohinjskemu jezeru. Tudi Tone se ga je udeležil. Pravi, da je bilo lepo.

„Čeprav samotarim v svojem domu, mi ni dolgčas.

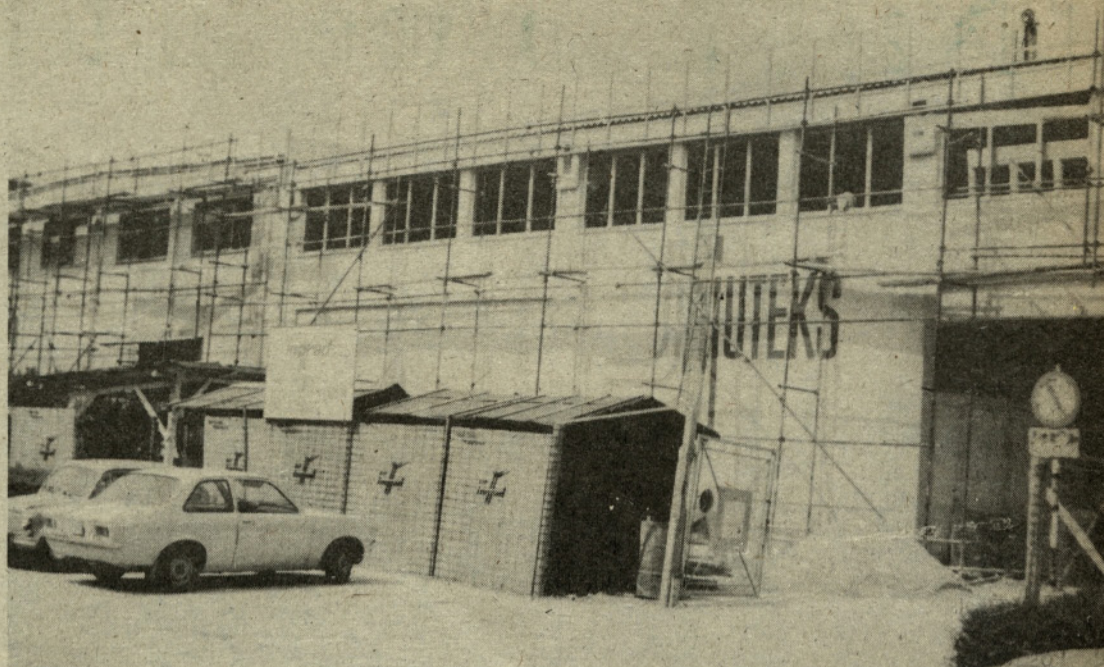
Vedno si najdem kakšno delo. Le včasih bi rad imel ob sebi človeka, s katerim bi se pogovoril in ki bi me razumel.”

Tone zelo spretno vihti mizarški oblič. Pručica je njegov izdelek. Kvalitetna je.

LE. T.

Tudi brez prstov Tone v trenutku odklene vrata

Tovarna Juteks Žalec bo v kratkem dogradila in odprla novo skladišče, v katerega bodo spravljali surovine za talne obloge. Pridobitev je tudi nov silos. Nova investicija jih je stala tri milijone dinarjev, skladišče pa ima 550 kv. m. prostorov. Nova skladiščna zgradba se je lepo ujela v splet ostalih tovarniških objektov, tovarna pa je hkrati dobila tudi nov napis. Na rob našega zapisa še podatek o polletnem gospodarjenju. Tovarna je količinsko dosegla načrtovano proizvodnjo, manj zadovoljivi pa so poslovni rezultati. Vzrok so večji premiki na tržišču surovin, zlasti še jute. Posnetek kaže novo skladišče Juteksa v Žalcu. —LT

Pokol ovc v Prapročah pri Vranskem

Ko je Jože Arh, mladi kmet v Prapročah št. 26, zjutraj pogle-

NCVA AVTOBUSNA PROGA ZA DIJAKE

Vse kaže, da bo možno na začetku novega šolskega leta na predlog celjskega Izletnika uvesti redno avtobusno progo za dijake iz Tabora v Celje in obratno. S tem avtobusom bi se lahko vozili v celjske šole vsi dijaki Pridobitev nove zveze bi bila tudi v tem, da dijakom takoj po končanem pouku ne bi bilo treba čakati po lokalnih na redne avtobusne zveze.

Ogrevajo se tudi za predlog, da bi lokalni avtobus iz Prebolda enkrat dnevno in sicer okoli 11. ure pripeljal v Tabor. Ta avtobusna zveza bi zlasti prišla prav delavcem tekstilne tovarne Prebold iz Tabora, ko se vračajo od zobozdravnika ali drugih zdravstvenih storitev.

SREČANJE HMEZADOVCEV V GRIZAH

Letošnjega, že tradicionalnega vsakoletnega srečanja članov kolektiva Hmezat Žalec se je v Grižah udeležilo okoli 3000 delavcev. Zbranim je najprej spregovoril o razvoju Hmezada od skromnih začetkov do danes, direktor Viktor Kolenc, dipl. inženir, potem pa se je razvil kulturni program.

Nastopili so člani in članice amaterske gledališke skupine Mesnin iz Celja. Udeleženci so se najbolj razživel v sklepnem delu prireditve, ko so se tekmovalne ekipe pomerile v vleki vrvi. Nastopile so ekipe KZ Radlje ob Dravi, Kooperacije Braslovče, Celjske mesne industrije, Notranje trgovine Žalec in Mleka Celje. Ženski ekipi pa sta predstavljali Kooperacijo Braslovče in GOstinstvo Žalec.

Zanimivo je, da sta bili najboljši moška in ženska skupina Koooperacija Braslovče. Tekmovalne skupine so po končanem tekmovanju prejele priznanja. Po uvodnem delu so se udeleženci zadržali ob pršrčnem pomenku in pri takem imenitnem razpoloženju kajpak tudi mize niso bile prazne.

tekmovalne predic, pletilcev z vzdževalcem in šivilje na tekstomatih pa so nagrade nekaj o nižje.

V četrti kategoriji so zajeti delavci prodajne službe, za katere veljajo drugačni pogoji. Upoštevali se bodo prodajni rezultati v mesecu avgustu, septembru in oktobru. Podeljene jim bodo enkratne nagrade v enaki višini kot v drugi kategoriji.

Skupno bo v tem tekmovanju podeljeno 33 individualnih nagrad in dve kolektivni v vrednosti 200.000 din.

—DAR—

dal v stajo k ovcam, je zaprepaščen obstal, kajti vse živali so komaj še živele. Ker so krvavele iz številnih ran, je gospodarju postalo takoj jasno, da je ovce oklala neka zver, ki je ponoči preskočila ograjo.

Arh je bil primoran vse ovce poklati. Pri tem je zanimivo, da je tega jutra našel 14 poklanih zajcev tudi sosed Kropivšek. Razdejanje je povzročila ena zver.

Področni veterinar in člani komisije oziroma LD Vransko so si ogledali prizorišče pokola, vzeli dlake in druge sledi ter jih

poslali v analizo. Sledovi niso bili dovolj vidni, da bi lahko ugotovili, za kakšno zver gre.

Je pa izljučeno, da bi se nad ovcami znešel medved, saj bi v staji pustil sledove šap. Zato domnevajo, da je ovce napadel ris ali samotarski volk, lahko pa tudi potepuški pes.

Če je bil ris, je moral prebrsti Savo, kajti prišel je lahko le iz gozdov na Kočevskem. Tam namreč risi živijo. Ljudje z zanimanjem čakajo, kaj bodo o tem primeru rekli strokovnjaki. O primeru bomo še poročali.

AN—

Bodi nam zdrav, Alojz Marovt

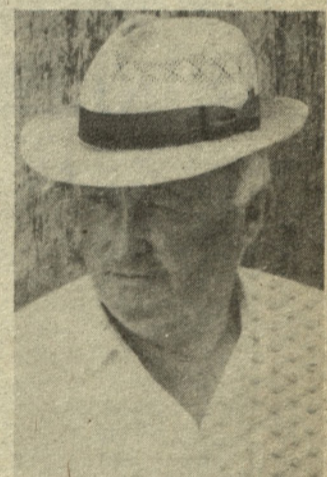
Neverjetno hitro beži čas. Alojz Marovt se spominja, kot bi bilo včeraj, postavnega v partizanski uniformi. Bilo je to v 3. VDV brigadi. No, letos je Marovt zakoračil v 71. leto.

Alojz Marovt spada med tiste, za napredek zagrete Savinjsčane, ki so vedno radi prijeli za delo. Komaj je sklekel vojaško suknjo, že se je zakopal v delo na terenu. Bil je izvoljen v takratni OLO Celje okolica, deloval je v svetu za gozdarstvo, deloval je v LO žalske občine in na drugih področjih.

In ker smo že omenili njegove funkcije, bi dodali še to, da so Marovtovi domiselni in večkrat na šegavo plat obnjeni predlogi, skoraj vedno padli na plodna tla.

Ob vsem tem pa je Alojz Marovt v srcu ostal kmet, napreden kmet in tak je še danes. Ja, njegovo kmetijo v Podvrhu 115 si je treba ogledati. Vse je pospravljeno in čisto, kmetija je opremljena s stroji pa tudi v hlevu prežvekuje čreda lepe rodovniške živine.

In hmelja ne smemo pozabiti omeniti, saj se Alojz Marovt uvršča med napredne hmeljarje, ki znajo streči zeleni roži. Marovt ima svoj delež tudi pri izgradnji gozdne ceste na Dobrovlje in pri drugih pridobitvah svojega kraja. Marovt rada priskočita na pomoč s stroji tudi sosedom in tako je njun delovni dan izpolnjen s številnimi opravili.

No, tu so leta, ki ju opozarjajo, da bo treba pomalem izpreči voz, ki ga že tako dolgo vlečeta. Saj bi, a kaj, ko ju kliče živina v hlev pa tudi zemlja mora biti obdelana. Je že tako, da vse te stvari človeku prirastejo k srcu. Vendar pa sta Marovta v Podvrhu takšna človeka, da njun nasmeh spravi v hišo gosta ob vsakem času. V prijazni hiški se potlej razplete pomenek ob poliču domačega vina in v takem razpoloženju je treba poskusiti imeniten sir, ki ga pripravlja gospodinja Angela.

Bo kdo rekel, da to ne spada v jubilejni zapis, vendar pa je ta njuna gostoljubnost tako pršrčna in pristna, da je treba kakšno reči tudi o tem.

Bodi nam zdrav, Alojz Marovt.

L. T.

TT Prebold—za dvig produktivnosti

Pod geslom „Razvijamo sistem delitve po delu” poteka v Tekstilni tovarni Prebold v mesecu avgustu svojstveno, a koristno tekmovanje, ki je namenjeno v počastitev tovarniškega praznika 3. september.

Delavski svet delovne organizacije je sprejel sklep o izvedbi tega tekmovanja, ki naj bi v čast dneva delovne skupnosti prispevalo k dvigu produktivnosti. S tem bi se sprostile vse ustvarjalne sile posameznikov na delovnem in inovacijskem področju.

Tekmovalje je razdeljeno na štiri kategorije: v prvi tekmujejo med sabo delovne enote,

najboljša bo nagrajena z avtobusnim izletom v tovarniški počitniški dom v Piranu, poleg tega pa bo vsak zaposlen v tej delovni enoti sprejel simbolično nagrado 100 din.

V drugi kategoriji sodelujejo vsi zaposleni, med katerimi bodo prejeli trije najboljši denarne nagrade 10.000.— din, 5.000.— in 2.000.— din.

V tretjo kategorijo spadajo ključna in masovna dela in naloge. V tem sklopu tekmujejo za individualne nagrade, enake višine kot v drugi kategoriji, tkalke z razširjenim frontom posluževanja, šivilje z omejitvijo delovnega časa in šivilje brez

omejitve delovnega časa. Za tkalke, ki so ozko vezane na statveni sistem, so predvidene tri nagrade v višini 8.000.— din, 4.000.— din in 2.000.— din. Za

KDAJ KMETIJSKA TRGOVINA V TABORU?

Kmetje kooperanti in ostali občani že dolgo čakajo, da bi v Taboru odprli urejeno kmetijsko trgovino. Načrti so že pripravljeni in tako ni več zadržkov za ureditev trgovine.

Nekoč je bilo v Taboru 10 gostiln, ki so jih obiskovali tudi turisti. Žal v letošnji sezoni od treh gostiln posluje le en lokal stalno do 14. ure, ostali gostilničarji pa so na dopustu. Temu bi lahko rekli slab posluh za razvoj turizma.

Naše trgovine na tehtnici

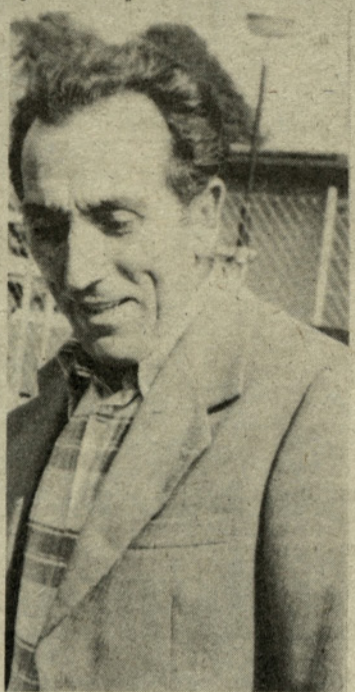
Clovek bi dejal, da se v teh poletnih dopustniških dneh ne dogaja ničesar posebnega, kar bi veljalo objaviti krepko natisnjeno. No, kar zadeva žep naših potrošnikov, so za višjo temperaturo poskrbele cene. Višje so, kot smo načrtovali in tako je treba danes za vsak nakup na široko odpirati denarnico.

No, v anketi, ki jo je izvedel svet potrošnikov v Žalcu, ne bomo govorili o cenah, zato pa več o kulturni postrežbi in ponudbi blaga na policah. Zanimiva je tudi ocena, v anketi zajetih, nad 330 potrošnikov na območju zalske krajevnosti.

Postrežbi ni kaj reči... Čeprav ne gre za strokovno oceno žalskih trgovin, ki jo dajejo strokovnjaki, anketa in pripombe občanov vendarle razkrivajo marsikaj, kar je treba zapisati. Za začetek naj povejmo, da glede postrežbe potrošniki trgovini v Žalcu nimajo kaj očitati.

Na razpredelnici so potrošniki najboljše ocenili postrežbo in izbiro v novi blagovnici Hmezad v Žalcu — dali so ji kar 95,8 odstotkov tako glede postrežbe, kot izbiro. Zelo dobro so ocenili še trgovine Mladinska knjiga, prodajalne ONA ON, Lilet,

Savinjski magazin v celoti, pekarno Merx, prodajalno konfekcije Slavonija in še nekatere.

Jože Podobnik, predsednik sveta potrošnikov v Žalcu

Med slabše ocenjenimi trgovinami je tudi žalska tržnica. Očitajo ji, da nima večje izbire, pa tudi o kakovosti blaga bi lahko rekli marsikaj. Potrošniki si želijo, da bi stojnicam na tržnici

konkurirali kmečki proizvajalci, vendar pa teh v Žalcu ni. Kmetje v naši dolini pač nimajo časa, da bi stali na tržnici. Tržnica pa, čeprav je nova, tudi nima ustreznih skladišč.

Predlog: v bodoče hrup zavijati v papir!

Anketiranci se ogrevajo za kulturnejšo postrežbo kruha. Čeprav ni pripomb glede ponudbe in izbire kruha v Žalcu, bi potrošniki raje videli, da bi jim kruh zavijali v papir. Predlagajo, da bi kruh prodajali v papirnatih vrečkah tako, da bi prodajalka imela opravka le s kruhom, druga pa z denarjem.

Predsednik sveta potrošnikov, Jože Podobnik, nam je dejal, da bodo predlagali Izvršnemu svetu skupščine občine Žalec, da sprejmejo odlok o obveznem embalaranju kruha. Seveda bi moral potrošnik k ceni kruha primakniti še nekaj par za vrečko.

Trgovini Lilet potrošniki očitajo, da nima dovolj pravnih čevljev v vložki za starejše ljudi. Poslovodkinja v trgovini Lilet pravi, da kakšenkrat res zmanjka določenih števil takih čevljev oziroma vložkov, da pa jih potlej spet dobe. Problem je v tem, ker take čevlje izdeluje

le podjetje v Karlovcih, ki pa očitno ne zmore sproti zadovoljiti vseh naročnikov.

Tudi za prodajalno oblačil ONA ON potrošniki menijo, da nima zadostne izbire oblek za zajetnejše posteve. „Imamo, imamo,“ odgovarjajo prodajalke v ONA ON in k temu se pripomnijo, da prihajajo stranke po takšna oblačila celo iz Celja.

Nekoliko nižja je ocena veleblagovnice NAMA, najbrž zato, ker imajo tu povečini še mlad in ne dovolj izkušen kader, pa tudi določene prostore še potrebujejo.

Za preskrbo z mlekom odgovorni ljudje menijo, da ne gre, kar predlagajo nekateri potrošniki v anketi, da bi mleko prodajali na tržnici. Mleko bolj sodi v trgovino, ki poleg mleka prodaja tudi ostale živila.

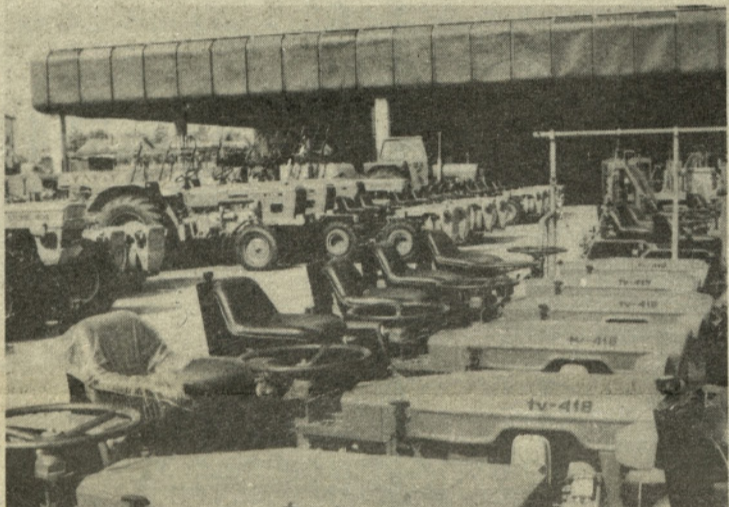
Čeprav smo sredi poletja, so nekateri občani že zaskrbljeni glede nakupa premoga in drv. Jezijo se, ker GG v Žalcu ne more preskrbeti 300 m³ drv.

Predlogov v anketi je bilo kajpak več, žal pa nam prostor ne dopušča, da bi jih objavili v celoti. Na rob bi zapisali le še to, da si svet potrošnikov za uspešno izvedeno anketo zasluži pohvalo.

LOJZE TRSTENJAK

Zavijanje kruha sodi v kulturno postrežbo

Pogled na blagovnico Hmezad, ki je v anketi dobila najboljšo oceno

Dotrajan, a vendar nepogrešljiv

Na t. terasi, ki nekako predstavlja središče Prebolda, stoji poleg novega hotela in ambulante že precej dotrajan dom Svobode, ki je bil svoje dni v ponos Preboldu in okolici. Dom so kmalu po prvi svetovni vojni zgradili člani Delavskega podpornega društva in člani Sokola. Načrt za dom je naredil po osnutku novega železničarskega inženirja, Podgoršek Peter iz Dolenje vasi, ki je opravil tudi vsa zidarska dela. Vsa potrebna mizarska dela pa je opravil Sorčan Ivan iz Polzele. Zanimivo je, da je bil dom zgrajen v šestih mesecih, kar je nedvomno lahko še danes zgled marsikateremu gradbenemu podjetju. Pri investiciji so bili člani delavskega podpornega društva udeleženi z dvema tretjinama sredstev, člani Sokola pa z eno tretjino. V tem razmerju so si potem dom tudi lastili. Uporaba dvorane pa je bila skupna. V njej so se odvijale razne kulturne in druge prireditve, ki so večkrat imele tudi revolucionarno vsebino. Vse do začetka druge svetovne vojne je bil dom izrednega pomena z za dvig

delavske zavesti in za pripravljane ljudskih množic na bližajočo se vojno vihar. Ze prvi dan okupacije pa je bil zaplenjen za t.i. Stajersko domovinsko vihar. Ze prvi dan okupacije pa je bil zaplenjen za t.i. Stajersko domovinsko zvezo. Po vojni je delo v domu ponovno zaživelo. Z namestitvijo kinoaparatur je dvorana še pridobila na pomenu. Pomembno vlogo pa je igrala čitalnica, kjer je bila postavljena tudi televizija, ki je privabljala v dom vsak večer veliko število ljudi.

Po zgraditvi nove kinodvorane je osnovna šola začela uporabljati dvorano za telovadnico. Ko pa je bila zgrajena tudi ta, začne dom izgubljati na pomenu. S tem pa tudi vidno propadati. Po izselitvi hišnika dobijo te prostore člani mladinske organizacije. Svoj prostor za delovanje pa dobijo v domu še planinci, dramska skupina, in člani krajevnih organizacij rdečega križa. Od prej imajo svoje prostore že pevci in knjižnica, ki sodi po številu prebranih knjig med najuspešnejše v ob-

čini. Danes je tako v domu, poleg jamarjev, ki si urejajo svoj prostor v kletnih prostorih, kar šest organizacij, ne vključujoč knjižnice. To pa pomeni, da je dom tako zopet postal nepogrešljiv. Eno pa je, da takšen kot je sedaj, ne more ostati. Nenazadnje pa je njegova usoda več ali manj zapečaten. Na mestu, kjer danes stoji, naj bi namreč v bližnji prihodnosti nastalo parkirišče. Seveda pa naj bi se to zgodilo šele takrat, ko bodo zagotovljeni prostori za vse sedanje uporabnike doma.

Vprašanje je, kdaj bo to? V osnutku predloga za četrti občinski samoprispevek, je sicer predvidena adaptacija dvoran v stari preboldski graščini, ki jih že okrog 20 let uporablja TT Prebold za skladišča, vendar krajani menijo, da bi s tistim denarjem, ki bi ga morali vložiti za adaptacijo, lahko zgradili nov kulturni oz. večnamenski objekt in tako za vselej rešili problem delovanja društev in drugih organizacij.

DARKO NARAGLAV
Prebold (127 c)

Tudi v kulturi je del človekovega bogastva

Uspešno izpolnjevanje zastavljene plana občinske kulture skupnosti v Žalcu zahteva v tem letu kar dosti prizadevanj za svojo realizacijo. Ugotavlja se, da je kulturno življenje pri nas doseglo v tem času že kar lepe rezultate, da bo potrebno razvijati kulturo še v vseh tistih smereh, ki so za naše življenje že utečene in imajo v amaterski kulturi vse pogoje, da se tudi naprej uspešno razvijajo.

Dokaj uspešno je v tem letu nastopala kot usmerjevalka knjižnega programa občinska matična knjižnica. Njena prioriteta naloga je bila širiti dobro knjigo in pridobivati čim več novih bralcev. Seveda pa bo v tem letu potrebno razširiti to dejavnost z novimi krajevnimi knjižnicami, saj jih sedaj deluje v občini le šest.

V občini deluje danes 12 dramskih sekcij, v tem letu pa se bo ta dejavnost morala še razširiti in bolj zaživeti.

V naše kulturno življenje se aktivno vključuje tudi 12 pevskih zborov in 3 godbe na pihala, ki pa svojo dejavnost opravljajo amatersko, saj sredstva, s katerimi razpolaga občinska kulturna skupnost ne zadoščajo za kritje vseh stroškov, ki nastajajo pri razvijanju kulture dejavnosti.

O delu in problematiki občinske kulture skupnosti in zveze kulturnih organizacij v občini Žalec je tekla razprava na izvršnem svetu skupščine občine Žalec in na seji vseh zborov občinske skupščine. Ugotovljeno je bilo, da bo potrebno v krajevnih skupnostih bolj tekoče spremljati problematiko kulture in to področje vključiti tudi v svoje letne in srednjeročne programe. Večkrat se dogaja, da posamezni udeleženci kulturnih in tudi športnih prireditev ne morejo sodelovati, ker pač ne dobijo dovoljenja za odsotnost iz dela, zato se je s strani izvršnega sveta in skupščine občine priporočilo, da organizacije združenega dela na našem območju

posameznim udeležencem kulturnih in tudi športnih prireditev omogočijo sodelovanje s tem, da jim dovolijo odsotnost z dela. Glede na to, da v Žalcu ni ustreznega kulturnega objekta za uspešno delovanje kulture dejavnosti, in da ima občinska kulturna skupnost zagotovljena sredstva za urejanje kulturnih objektov, je potrebno čim bolj pospešiti priprave za izgradnjo kulturnega doma v Žalcu. Z gradnjo bi se naj pričelo v naslednjem letu. Uspešno delovanje kulture dejavnosti je seveda med drugim odvisno od zagotovljenih primernih prostorov za odvijanje te dejavnosti, ki bo lahko tudi v Žalcu, s pridobitvijo takšnega objekta, bolj zaživelo.

PAVLA GOSTEČNIK

PREBOLD — KRAJEVNI PRAZNIK

V tej krajevni skupnosti praznujejo svoj krajevni praznik v počastitev spomina na veliko stavko tekstilnih delavcev Slovenije leta 1936, v kateri so sodelovali tudi preboldski tekstilci in je bila velikega pomena za nadaljnji razvoj in krepitev delavske zavesti.

V času krajevnega praznika od 26. avgusta do 2. septembra se bo zvrstilo več različnih prireditev in manifestacij. Največ bo športnih tekmovanj, živahno pa bo tudi na kulturnem in kulturnozabavnem področju.

Večina prireditev bo v Gomji vasi, ki je letos slavljenec krajevnega praznika. V tem času bodo izročili svojemu namenu več novih pridobitev. Odprli bodo cesto, ki povezuje Gomjo vas z Gomjim Preboldom, posebnega pomena pa bo za vaščane te vasi gasilski dom. V samem Preboldu pa bodo poleg še nekaterih manjših del predali namen nov parkirni prostor pred gasilskim domom in samopostrežbo.

D. NARAGLAV

O kruhu v zdravi prehrani

Doc. dr. mgr. Janez Kraševc

Marsikdo razmišlja, da črn kruh ni tako dober, da je pretežak, posebno za starejšega človeka. Smatramo, da je tudi pri starostniku kruh kar važen sestavni del vsakodnevne prehrane. Po naših poljih prav sedaj bijejo boj za čim boljše letino pšenice, ki pa jo je do 20% manj in jo bomo morali kar en in pol milijona ton uvoziti. Borimo se tudi za čim večji izkoristek klasja, čim manjši izpad žitnih zm. Na drugi strani pa kar pogostoma vidimo razmetan kruh po kontejnerjih, smetnjakih in po stopniščih. Ne zavedamo se vedno dovolj, kaj pomeni kruh po svetu sestradanim otrokom po vzhodni Aziji, Afriki in drugod. Zato ni odveč nekaj besed o kruhu, njegovem pomenu v prehrani in o vrednosti posameznih vrst, tudi črnega kruha. Nekateri smatrajo kruh kot pomemben dejavnik debeljenja, črn kruh pa kot posebno težak za prebavo, možne težave z zobmi, umetno čeljustjo. Raziskave zadnjih let so pokazale marsikaj. Posebno razveseljivo je dejstvo, da tudi starejši ljudje iščejo primerno prehrano za bolj zdravo in daljšo življenje. V srednji Evropi bi bilo pričakovati poprečno življenjsko dobo za žene 76 let, za moškega pa 70 let. Še sto let nazaj je bila ta doba 45 oziroma 43 let. Torej je na mestu vprašanje, kako naj se prehranjuje človek v teh letih. Najvažnejše je že znano: starostnik potrebuje in porabi manj hrane. To

velja predvsem za kaloričnost, t.j. gorivo. Ne drži pa to pri porabi določenih, za življenje nujno potrebnih snovi. Gre za kvaliteto in pestrost hrane.

Vitalne snovi kot vitamini, minerali, beljakovine in druge snovi v sledih morajo tudi sedaj biti primerno zastopane v redni prehrani, čeprav v manjših količinah kot pri mladostnikih. Z ozirom na potrebno manjšo količino prehrane v kvantitativnem smislu je torej kvaliteta le-te še važnejša. Spomnimo se le naravnega redčenja kosti, zmanjšane resorbacije različnih snovi v črevesju in pod. Kolikokrat moramo dodajati visoko beljakovinsko hrano, kalcij v tabelah, pa še hormone, ki pospešijo vgrajevanje snovi v kosti ali mišice pri starostnih spremembah. Želimo le ugotoviti, da zvečati količino mišične mase, povečati odpornost telesa proti poškodbam in infektom.

In že smo pri črnem kruhu, ki ravno v tej dobi pogosto vnaša v telo več koristnih snovi kot beli. Nekdanje generacije so pač videle v belem kruhu blagostanje, bil je dražji, nepristopen marsikomu in redkeje na mizi. Gledano iz zdravstvenih razlogov pa je ravno nasprotno. Prav črn kruh vseh vrst je poleg kaloričnosti nosilec še drugih, za telo nujnih in važnih snovi mineralov: kalcija, železa, magnezija, mangana ter še drugih rudnin v sledih. Vitamini so v črnem kruhu bolj bogato zastopani in to skupina B vitaminov, ki pospešuje pravilno prebavo in presnovo. Nadalje so prisotne vlaknaste snovi in otrobi. To so predvsem celulozne snovi, ki nam naredijo kruh polnejši, čvrstejši, težji. Tudi s strani raziskovalcev črevesne funkcije je ugotovljeno, da ravno črn kruh s celuloznimi

(nadaljevanje na 7. strani)

Zbogom Dalmacijo,
ljetu je mome kraj,
obalo sunčana,
ti moj si cvet . . .

Oh, ta popevčica mi je strašno pri srcu. Ne le zato, ker je zmagala v Splitu, ampak ker je tako resnična, tisti prvi verz se mi zdi, kot da so ga pisali zame; namreč mojega dopusta je tudi že zdavnaj konec. Spominjam pa se še, kako je bilo. Lepo . . . lepo . . . Če pa še malo globlje pomislim, me pa pri srcu kar malo zbode, namreč za teden dni tiste lepote smo porabili „ohoho“ naših poskočnih dinarčkov. Poskočnih mislim zato, ker ta naš dinar tako skače, ne, ne tako kot cene, če bi skakal na ta način, se ne bi nihče pritoževal, ampak naš dinar skače drugače, mislim iz žepa, iz denarnice, celo iz bank. To je skoraj tako „sad ga vidiš, sad ga ne vidiš“ – plačo dobijo namreč samo na vpogled, in ko poplačaš elektriko, vodarino, stanarino, varstvo in še kaj, takrat vidiš, kako lepo bi pravzaprav lahko živel, če . . .

Sicer pa dragi moji, če smo čisto odkriti, naše morje sploh ni tako drago, kot se nam zdi na prvi pogled. Če vso stvar malo preanaliziramo, lahko vidimo, da bi se dalo tudi kaj potegniti iz vsega. Npr. cene so tako zasoljene, da bi lahko imeli sol vsaj za pol leta. To je že nekaj. Drugo pa je nafta, dragi moji NAFTA. Naše morje je zlata jama, samo izkoristiti tega ne znamo. Kar pogledajte gladino, kako leno se vlečejo plasti tega črnega zlata sem in tja. Kar sama se ti ponuja, mi pa se je celo izogibljemo, seveda, saj smo vendar na dopustu in ne bomo menda stali cel ljubi dan ob morju in posnemali črne lise kot smetano iz mleka. Jaz sem sicer nekaj te dragocenosti prinesla domov – vse brisače in kopalke imam črne, ampak da se razumemo, vse to ni nič, da ne bo kdo celo mislil, da sem obogatela . . . In če se vrnemo k drugemu verzju popevčice: obalo sunčana, ti moj si cvet . . .

Ja, ja, cveti pa naša obala; po vsej dolžini in širini. Ne cvetejo samo oleandri in agave, ampak tudi plastika, papir in še vsi mogoči domači in uvoženi odpadki. Pa kaj hočemo, to menda sodi k našim posebnostim, saj drugje česa takega skoraj ne vidiš. Turiste sicer to nekoliko odvraca, toda dosti jih je, ki se zaradi tega ne nervirajo in se pridružijo domačim onesnaževalcem.

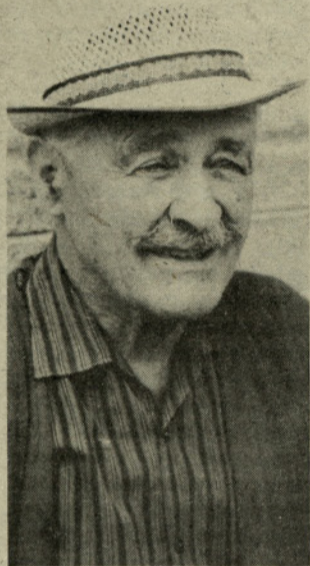
Pa pustimo naše plavo (črno) morje in povejmo še kako bolj aktualno, npr. o povišanju pologa za kredite. To ti je bila zamisel. Veste, vsaka stvar ima dobre in slabe lastnosti. Večji polog – manj imaš za odplačevati. In če manj odplačuješ, si lahko privoščiš več kreditov. Ja, a kako bomo prišli do tistega denarja, ki je potreben za polog? To, dragi moji pa nikogar ne briga, to je pa čisto naša stvar . . .

PA SREČNO
DO PRIHODNJIČ
ŠE VEDNO
POČITNIŠKA TONČKA

Oče Privošnik, savinjska korenina

Privošnikovi v Šempetru odpirajo gostilno popoldan in tako je bilo v tisti dopoldanski uri, ko sem jih obiskal, dovolj časa za klepet.

Med tremi Privošniki (ded, sin in vnuk) sem si izbral deda, 87-letnega Franca Privošnika. Krepak je

še, rdečih lic in nekoliko navzgor zavihani brki se mu lepo podajo k obrazu. Le malce slabše sliši, kar pa ni motilo najinega razgovora.

„Ja, bili so časi, ko se je ob sobotah ustavilo pri naši gostilni tudi po sto furmanov. Takrat sem imel še urne peče pa tudi ostali so se urno sukali po gostilni. Furmani se kajpak niso branili pijače, k pijači pa je sodila jedača. Kaj bi vam pravil, bilo je veselo in furmani so peli, da se je razlegalo po vasi.“

Furmani so prevažali les vse od Motnika, Špitaliča, Vranskega in drugih krajev. Takrat še ni bilo toliko avto-

mobilov, pa tudi železnice marsikje še ne. Kmetje pa so imeli krepke konje in ni bilo malo takih, ki so s prevažanjem lesa lepo zaslužili.

Privošnik: „Če so furmani ostali v gostilni do noči, se je zgodilo, da je kakšen pozabil na konje in odšel domov peš. Doma ga je žena pobarala, kje ima konje, dedec pa se je ročno odpravil nazaj po pozabljene konje.“

Pa se je tudi pripetilo, da so se konji naveličali čakanja in odšli domov brez gospodarja. Danes furmanov ni več. Privošnikova gostilna v Šempetru pa je kljub temu obdržala goste. Le da prihajajo z avtomobili. Pri tem je treba reči, da Privošnikova gostilna še vedno slovi po dobri kuhinji, kar ljudje cenijo. Nekoč so stočili največ sadjevca, danes pa so gostje bolj zahtevni in tako pride v poštev le dobro vino.

Oče Privošnik se je tudi spomnil savinjskih hmeljarjev. V gostilno so prihajali v času obiranja pa tudi potlej, ko je bil pridelek popravljen. Bilo je v navadi, da je gospodar domov gredeč naročil dovolj velik kos pečenke za vso družino.

Privošniki so si zadnji čas lepo obnovili vse prostore ter jih tudi opremili – le nekaj starih miz in stolov, ki so staremu gostilničarju pa tudi nekaterim gostom preveč prirasli k srcu, niso zamenjali. Ti kosi starega pohištva jih spominjajo na minule čase, ko so v Privošnikovo gostilno zahajali furmani.

Na posnetku je 87-letni Franc Privošnik.

SN. L.

Razstava lepega cvetja in pogrinjkov

Nedavna, že peta razstava cvetja, pogrinjkov in ročnih del na Polzeli, je prijetno presenetila številne obiskovalce.

Gospodinj in drugi udeleženci so v bogati in pisani paleti razstavljene

nih primerkov dokazali, da so ljubitelji in gojitelji lepega cvetja.

Poučni in zanimivi so bili tudi prikazani kmečki in drugi pogrinjki in pa seveda ročna

dela. Hortikulturno društvo Polzela si je kot pobudnik in organizator zaslužilo pohvalo in priznanje. Na sliki: na razstavi prikazani pogrinjki so bili predmet velikega zanimanja obiskovalcev.

Uspešno delo krajevnne organizacije RK

Preboldska organizacija Rdečega križa je v letih svojega delovanja opravila veliko humanega in človekoljubnega dela in sodi s tem med tiste tovrstne organizacije, ki dajejo velik prispevek za dobrobit človeka in občana v svojem okolju in tudi v širšem merilu.

Člani krajevnne organizacije RK so se doslej izkazali na najrazličnejših področjih, od pomoči prizadetim ob naravnih katastrofah, do pomoči osvobo-

dilnim gibanjem po svetu. Podmladek ima krajevna organizacija na osnovni šoli Slavko Šlander, kjer mladi v humanitarne namene zbirajo papir. Vsako leto pa organizira tudi krvodajalske akcije. Letos je ta akcija pokazala veliko pripravljenost občanov in delovnih ljudi v krajevni skupnosti Prebold za to človekoljubno dejanje. Odvzem krvi je bil v Tekstilni tovarni Prebold, kjer je tudi največ krvodajalcev.

Pepca Škorjanc, predsednica krajevnne organizacije RK, je ob tej priložnosti dejala, da je prostovoljno krvodajalstvo izkaznica zavesti ljudi, ki pa ob enem človeka tudi najbolj plemeniti. Med krvodajalci je izredno veliko mladih ljudi, kar je porok, da se bo ta oblika človekoljubnosti še nadalje širila in krepila. (Posnetek: I. Med odvzemom krvi v TT Prebold.)

D. NARAGLAV

Vrnila se je brigada Slavko Šlander

Brigadirji mladinske delovne brigade Slavko Šlander so se vrnili iz Goričkega. Domov so se vrnili zadovoljni, saj so s sabo prinesli tudi glas dobre brigade. Dosegli so namreč nekaj zelo lepih rezultatov na trasi, prav tako pa niso zaostajali pri delu na področju družbenih dejavnosti. Seveda so si s svojimi delom priborili tudi vsa možna priznanja, deset brigadirjev je udarnikov. Težko pričakovani trak akcije pa je odšel z drugo brigado, ker brigada Slavko Šlander ni bila popolna.

V brigadi je sodelovalo tudi petnajst mladih iz občine Kruševac, ki so ob odhodu v Kruševac venomer ponavljali: „Drugó leto se zopet srečamo in to v brigadi.“ Tovrstno sodelovanje je namreč že tradicija.

Anonimna pisma

Ničesar bolj ne sovražim kot anonimna pisma. Najbolj zato, ker se pisec zaradi svoje strahopetnosti zavije v anonimnost, pa tudi zato, ker so takšna pisma največkrat polna laži, neosnovanih obdolžitev in osebnih zalitev.

V naše uredništvo je pred dnevi zašlo takšno anonimno pismo. No, ko smo pismo odprli in bežno prebrali, je

bilo sprva vse v redu. Vzemerile so nas le laži, ki so bile iznešene in pa odločna zahteva „občanov“, da je treba ta in ta odsek ceste še pred referendumom asfaltirati, sicer, da občani ne bodo volili. Čeprav je cesta, ki jo omenja pismo, namerna res potrebna asfaltna prevleka, je bila takšna zahteva navadno izsiljevanje.

Pa tudi tega pisma ne bi

omenjali, da ga nismo preverili in ugotovili: občanov z navedenimi imeni in priimki, ki so bili podpisani pod omenjeno vsebino pisma, v naši občini ni. Torej si je nekdo imena in priimke kratko malo izmislil. In ko smo pismo drugič prebrali, nam je postalo jasno, da je pismo in vse tri podpise napisala ena roka. Pismo je kajpak romalo v koš.

Pri vsem tem je zanimivo, da smo slučajno odkrili tudi pisca. Zato nam ni bila potrebna analiza grafologa, skratka, pogruntali smo, od

kod pes tace moli. Pismo je napisal Dič Nergač, naše gore list. Mož niti ni tako neroden, le iz svoje kože ne more.

Nekoč je bil zaposlen v krajevnem uradu. Že takrat so ga javno dolžili, da prisluškuje telefonskim pogovorom in potlej raznaša čveke naokoli. Mož sicer ni bil preveč obdarjen s pametjo, in ko je moral prepustiti telefonsko centralo drugemu, se je Špela, tajnica krajevnega urada, udarila po čelu glede njegove nove zaposlitve. Poklicala je Nergača k sebi in mu rekla: „Poslej

boš raznašal pošto in lepil znamke na pisma!“

Mož je baje uspešno opravljal to svojo novo dolžnost, zlasti je bil spreten pri lepljenju znamk na pisma. Imel je namreč dolg, lopati podoben jezik, s katerim je hkrati oslinil ducat znamk.

Sedaj je Dič Nergač že nekaj let upokojen. Jezik pa še vedno pridno vrtil in z njim preleva razne obdolžitve, laži in izmišljotine, skratka, zbira gradivo za anonimna pisma.

—BIČ

Krajevna samouprava v Vrbju

Vrbje, nad 300 let staro naselje, pestijo pereči komunalni problemi. Največja nadloga je za krajane smetiščne, ki pa ga bodo, kot vse kaže, slednjič le odstranili. V povojnih letih so tu izkopavali gramoz za gradnjo nadvoza na cesti Zalec - Sempeter. Nastala je velika gramozna jama, saj so prihajali še drugi koristniki gramozu. V to jamo so začeli občani odlagati smeti in odpadke, pa tudi fekalije, skratka, gramozna jama je postala izvor vse nesnage. Krajanje so večkrat opozarjali na ta problem ter hkrati zahtevali, da odgovorni dejavniki uredijo to

zadevo, vendar dolgo brez uspeha.

Ko smo se lani in letos začeli dušiti v dimu tlečih odpadkov, so krajanje slednjič le uspeli s pomočjo izvršnega sveta skupščine občine Zalec, da so se stvari premaknile. Krajanje upamo, da bo na tem kraju že letos na voljo otroško in športno igrišče. Rok za sanacijo odlagališča je sicer že potekel, vendar dela tečejo in tako krajanje upajo, da bodo v doglednem času slednjič zadihali čistejši zrak.

Eden od problemov, ki pesti krajanje Vrbja, je tudi v tem, da

nimajo prostorov za delovanje družbenopolitičnih organizacij in društev v kraju. V vasi stoji sicer zadržni dom, ki ga je s pomočjo krajanov dokončal takratni kmetijski kombinat in ga nato koristil za svoje potrebe, s spremembo tehnologije sušenja hmelja pa je dom postal breme sedanjemu Hmezadu. Del doma je neizkoriščen, za obnovo in koriščenje prostorov pa bi krajanje potrebovali 100 tisoč dinarjev. Nalogo obnovitve je prevzel režijski odbor, ki pa računa tudi na pomoč krajanov, krajevnih ter občinskih dejavnikov in interesnih skupnosti. Pripravljenost pa kaže tudi mladina, ki je s svojo organizacijo med najbolj delovnimi v Sloveniji, čeprav nima primernih prostorov za svojo aktivnost.

Krajanje zadnje čase razmišljajo o ustanovitvi lastne krajevne skupnosti. Sedaj vas spada skupaj z Ložnico pod krajevno skupnost Zalec. Dogaja se, da sta obe manjši naselja večkrat odinjeni, čeprav veljajo za vse občane enaki prispevki. Krajanje menijo, da bo Vrbje, če bo predstavljalo svojo krajevno skupnost, lahko v bodoče hitreje napredovalo.

J. UPLAZNIK

Prebold—mednarodno gasilsko tekmovanje

Gasilsko društvo Prebold - Dolenja vas sodi nedvomno med najbolj aktivna gasilska društva ne le v občinskem merilu, temveč tudi v republiškem iz zveznem. Pred kratkim so zastopali jugoslovanske barve na mednarodnem gasilskem tekmovanju v Stokeravu v Avstriji. Na tekmovanje so jih povabili gasilci iz Oberradlberga, s katerimi že sedem let sodelujejo in izmenjujejo izkušnje.

Tekmovanja se je udeležilo 1550 desetih iz desetih držav, našo pa so poleg Preboldčanov zastopali še gasilci iz Doba pri Domžalah. Oba

tekmovalna nastopa so opravili brez napak in si s tem pridobili srebrne in bronaste značke in številna priznanja.

Prireditelji in gostitelji so jim pripravili prispričen sprejem. Takšno tekmovanje pa pomeni zanje bogatitev izkušenj in utrjevanje prijateljstva med narodi. Naslednje leto, ko bodo preboldski gasilci praznovali 60-letnico obstoja svojega društva, bodo sami organizirali mednarodno gasilsko tekmovanje, s katerim želijo dokazati, da tudi naše gasilstvo dosega pomembne rezultate.

D. NARAGLAV

Preboldska desetina pred začetkom tekmovanja.

O kruhu v zdravi...

(nadaljevanje s 5. strani)

sestavlinami preprečuje in manjša težava pri tako imenovani divertikulozi črevesja in pospešuje zdravo prebavo. Znano je namreč, da ljudstva z močno celulozno in otrobno prehrano v kruhu, ki ga uživajo, ne poznajo divertikuloze. To pomeni večje in manjše žepne razširitve črevesja, zastoj hrane in blata ter spremljajoče boleče krče in napetost v črevesju. Tako ima manj prečiščena moka, pšenični ali nepšenični črn kruh iz rži, ječmena pri 100 gramih že 1,5 grama celuloznih vlaken. Ista množina belega kruha iz boljše prečiščene pšenične moke pa le 0,3 grama celuloznih sestavin. Ne smemo zanemariti tudi to, da ravno vlaknaste snovi celuloze, otrobi zavirajo popolno resorbicijo in izogrevanje vseh kalorij iz zaužitega kruha in povečajo občutek sitnosti. To pa daje še večji pomen porabi črnega kruha, tako pšeničnega kot nepšeničnega.

Drugi problem izbora kruha pri starejših ljudeh je dejstvo, da sedem od desetih starejših jedo kruha nima več lastnih zob. Vendar trditev, da nosilci zobne proteze ne morejo več jesti trših črnih kruhov, enotnega, izenega, ajdovega, ne drži. Saj imajo kruh tudi mehko skorjo, čeprav je tako imenovan kmečki kruh, mlečni črn kruh, graham, ajdov, rženi kruh. Izbiramo lahko med bolj in manj zapečenimi. Večkrat lahko starejši človek s prizadetimi zobalom uporabi način naših starih mam, kruh nadrobi ali namaka v belo kavo.

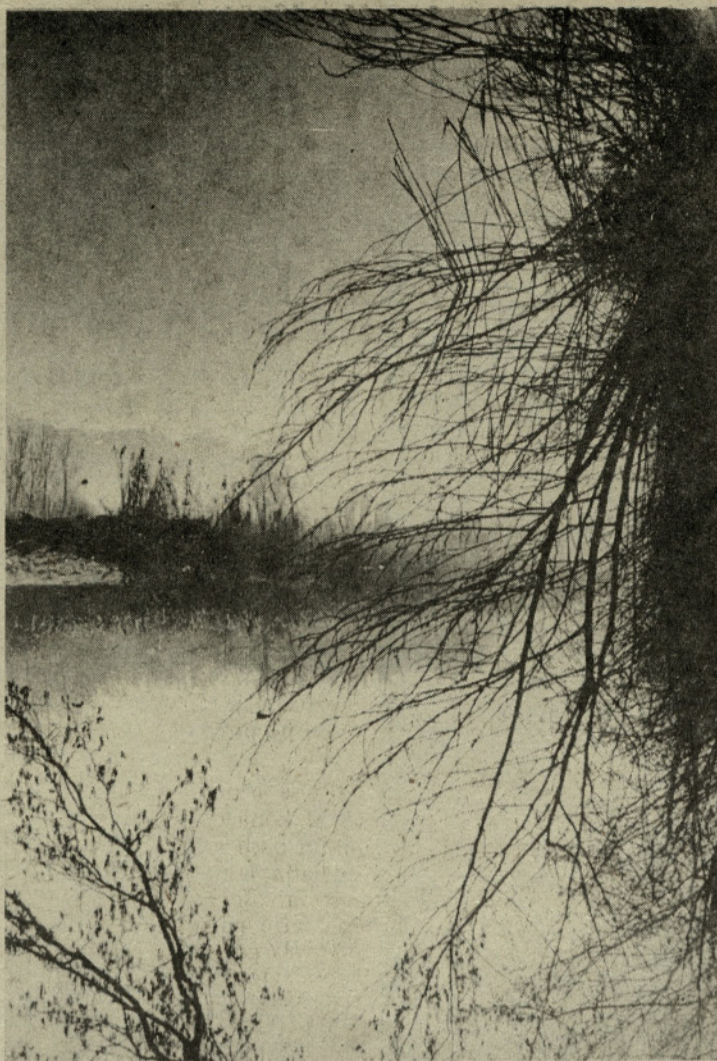
Vprašanje, mimo katerega ne smemo, je shranjevanje kruha in kako ga ohraniti čim bolj svežega, mehkega. V današnjem

času, s starostjo pa še bolj, se dnevno porabljen množina kruha manjša. Upoštevamo lahko, da se čmi, mešani, enotni, polbeli kruh bolje obdrži kot beli. Ni pa se treba bati, da s strjevanjem in skladiščenjem, ko postane kruh trši, izgubi tudi na kvaliteti. Vseeno obdrži beljakovinske, vitaminske in mineralne sestavine še naprej, manj pa vode.

Jesti okusen, svež in dišeč kruh in ne postati debel, to je želja prenekaterega. Upoštevati moramo: ne kakšnega, temveč, koliko kruha pojedemo. Mnogi skušajo obdržati telesno težo, ali se celo podvreči raznim shujševalnim kuram. Kruh pa jim diši in ne morejo brez njega. Tudi v teh slučajih je na boljšem tisti, ki uživa črn kruh. Zakaj ogljikovi hidrati rastlinskega porekla so bolj v naravni mešanici in grobi obliki z otrobi vred. To ima prednost, saj jih črevo počasneje sprejema in večja množina dodatnih, praznih snovi daje dalj časa občutek sitosti. Upoštevati moramo tudi to, da včasih namesto kruha vzamemo drugo jed, pa mislimo, da nima toliko kalorij. V resnici pa jih ima celo več. Tako je v 100 gramih črnega kruha do 250 kalorij, v 100 gramih klobase pa kar 300 do 400, odvisno od mastnosti. Kruh ni vselej kriv za debelost. Tudi ljudje s problemom telesne teže morajo imeti pestro prehrano, v katero spada tudi črn kruh. Starejši ljudje rabijo manjše količine hrane, a morajo paziti na kvaliteto prehrane. Kvaliteta pa pomeni pestrost. Zato je črn kruh že sam po sebi pester v svoji sestavi in spada k vsaki zdravi prehrani.

Kako pa pravilno shranimo kruh? Najprej: kruha ne sme-

mo brezračno zaviti, zapreti, saj nam splesni. Kruh mora dihati. Kot omot je najboljši tanek papir ali pa svež prt. Najbolje je, če je z rezno ploskvijo obmjen navzdol na podlago, podstavek, mizo, ker s tem preprečujemo izsušitev. Ali lahko jemo svež, še tople kruh? Ne moremo enostavno potrditi, niti zanikati. Komu ne diši topla, krhka žemljica, rogljiček, krajček sveže štruce? Ljudje z občutljivim želodcem, rano na dvanajstniku in podobno, pustijo kruh da se ohladi, preden ga jedo. Črn kruh je težje prebavljiv, če je svež; tišči v želodcu, če je še topel. Zato je lažje prebavljiv in bolj zdrav ohlajen. Bel kruh sicer mnogi prebavljajo brez težav, če ga ohladijo, pa ga za občutek svežine ponovno na hitro zapečejo. Tako postavljen na mizo da ponovno občutek svežega. Svež kruh pa moramo tudi dobro prežvečiti. Kaj pa kruh v hladilni skrinji? Zgradba in konzistenca kruha se v globokem zmrzovanju spremeni, kar velja še posebej za vlažnost. Zato svetujejo, da naj se kruh le za krajše obdobje podhlajuje oz. zmrzuje, največ en do dva tedna. V ta namen pa moramo kruh, hladen, brezračno zaviti v aluminijasto folijo ali pa v polivinil vrečko. Ko ga odvajamo, pa ga lahko damo za pet minut v pregreto pečico, da postane skorja hrustava. Nato pa pustimo tak kruh nekaj ur odkrit pri sobni temperaturi. Najbolj nečakani pa zmrznjen kruh položijo le za pol ure v zmerno toplo pečico. Koliko časa ostane kruh svež? Pečivo, žemlje dva do tri dni, največ pet. Bel kruh svež en dan, največ dva. Kmečki kruh je svež en do tri dni. Rženi kruh pa je svež tri dni, dobro užiten pa do pet dni. Tako zopet vidimo prednost črnega kruha, posebej v dopustih, ko ga lahko v pekarnah zmanjka.

Ob vodi (foto: B. Skalin)

T. TAV.

PRAZNIK
V TABORU

V KS Tabor so pred dnevi prvi praznovali krajevni praznik v spomin na ustanovitev odbora OF meseca avgusta 1941. V ta namen so pripravili tudi svečano sejo sveta krajevnih skupnosti in drugih družbenopolitičnih organizacij, katere so se udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine. O pomenu praznovanja ter o razvoju krajevnih skupnosti je zbranim govoril predsednik sveta KS Tabor, Franc Uranjek, nato pa so podelili bronaste značke in priznanja OF. Prejeli so jih: Alojz Rak za aktivno delo v krajevni skupnosti in za vodenje pevskega zbora Tabor, Stanko Pimat za dolgoletno aktivno delo pri gasilstvu v Kapli, Vinko Kos za dolgoletno delo in razvoj gasilstva v Lokah, Anton Kozmelj za uspešno in aktivno delo v prosvetnem društvu Tabor in osnovna šola Tabor za uspešno delo na kulturnem področju v krajevni skupnosti Tabor. Poleg tega so za praznik otvorili 600 m asfaltirane ceste v zaselek Ojstrica, telefonsko centralo ter dva odseka cest k višinskim kmetijam in pripravili gasilsko tekmovanje.

SIP Šempeter: nagrajeni inovatorji

O raznih tehničnih izboljšavah in izumih naših inovatorjev bolj poredko pišemo. Kot bi se sramovali javno pohvaliti dosežke naših delavcev, ki pa niso nič manjši, kot marsikje na tujem. Razlika je le v tem, ker inovacije zunaj vse drugače plačujejo.

Sicer pa bi lahko navedli primere, ko inovator ostane anonimen oziroma sploh ne dobi nagrade ali odškodnine za zamujeno delo. Vzgleden primer dobrega posluha za inovacije ima SIP Šempeter. V njihovih Obvestilih sproti objavljajo vsak primer. Imajo tudi komisijo za izume in tehnične izboljšave ter koristne predloge, ki vsak primer obravnava in ga poletje posreduje delavskemu svetu, ki odloča pa tudi določa odškod-

nino inovatorju. Bolj kot denarne nagrade so inovatorji veseli pohvale in priznanja.

Naj navedemo nekaj konkretnih primerov, ki sem jih prebral v Obvestilih:

Milan Ribič je z zamenjavo vrvice iz kontivila z vrvice iz nylona pri Težaku in vseh samonakladalnih prikolicah dosegel prihranek in za to tudi prejel odškodnino.

Predlog inovatorja Janeza Baloha se nanaša na zamenjavo plastičnih pokrovov pri zavornih bobnih in pomeni predvsem krajši čas izdelave ter poceni izvedbo. Letni prihranek z uporabo te inovacije znaša 128.255 dinarjev, Baloh pa je prejel 2.282 dinarjev.

Spremembo vzdolžnega nosilca pri SK - 80 je predlagal Marko Topne. Nov način prinaša predvsem krajši izdelovalni čas. Zaradi letnega prihranka 26.167 dinarjev, bo Marko Tone prejel 623 dinarjev.

Predlog Štefana Školnika se nanaša na predelavo okvirja preše in prinaša predvsem prihranek na izdelovalnem času. Prihranek znaša letno 12.492 din. Školniku so izplačali odškodnino.

Nov tehnološki postopek za razrez pločevine predlagatelj Andreja Zabovnika prinaša prihranek na času in materialu. Omenili bi še predlog istega inovatorja za zamenjavo U-profilov s kvadratno cevjo, ki pomeni prihranek na času in materialu. Letni prihranek znaša 79.670 dinarjev, inovator pa prejme 1.615 dinarjev. Inovatorjem vse priznanje.

D. NARAGLAV

Akcija mladih

V času, ko potekajo mladinske delovne akcije širom po Sloveniji in Jugoslaviji, so delovni tudi mladi v krajevnih skupnostih. V naši občini je bilo doslej izvedenih že več krajevnih mladinskih delovnih akcij. Večinoma so to enodnevnih akcij, na katerih so mladi pokazali veliko zagnanost, voljo iz željo po dosegu zastavljenega cilja. Mladi so s tem pripomogli k ureditvi okolja ali pa k izboljšanju cestnih povezav.

Mladi iz Gornje vasi pri Preboldu so s takšno akcijo zgradili nogometno igrišče na

zaraščenem in nekoristnem prostoru pri nekdanji opekarni. Ti mladi delujejo v okviru gasilskega društva, zato bodo ta prostor uporabljali tudi za gasilske vaje in druge prireditve. Mladi Gornjevasčani so opravili veliko prostovoljnega dela tudi pri ureditvi gasilskega doma in pri raznih drugih komunalnih delih.

Aktivnost mladih, ki predstavlja obremenitev neusahljivo silo našega družbenega napredka, si zato zasluži več pozornosti in priznanja.

Mladi v akciji

Odkrivajo lepote jamskega sveta

(Ob 10-letnici jamarskega kluba Črni galeb v Preboldu)

Lanskoletna odprava na Ekvador je bila sodobno opremljena

Vsak jubilej pomeni za tiste, ki ga praznujejo, posebno zadovoljstvo. Le-to je še temvečje, če so bili v preteklosti uresničeni cilji. Za jamski klub v Preboldu je treba reči, da so jih v minulih desetih letih celo presegli.

Kdo od fantov, polnih entuziasma in želja po odkrivanju podzemskih skrivnosti, bi si lahko predstavljal pred desetimi leti, da se bo jamski klub tako uveljavil. Prišlo je samo od sebe, bi morda kdo pripomnil. Morda je res, da se člani še sami niso v polni meri zavedali, kam jih bo to pripeljalo, a neizpodbitno je, da so vložili v svoje delo izredne napore. Prav zato je njihov jubilej vreden še posebne pozornosti.

Njihovo desetletno delo namreč kaže, da klub sodi med najuspešnejše v državi.

PRVI KORAKI JAMARSKEGA UDEJSTVOVANJA

segajo v mesec maj leta 1969, ko je skupina fantov obiskala jamo Pekel v Podlogu. Po nekajkratnih zaporednih obiskih te jame jim je uspelo odkriti t.i. Gornjo etažo, ki je najprej razkrila svoje lepote prvopristopnikom Darku Naraglavu in Dragu Pečarju. To je bilo 14. avgusta 1969.

Mladi iz Tabora na Koroškem

Mladi iz OO ZSMS Tabor že nekaj časa aktivno sodelujejo s krajevnim združenjem Zveze slovenske mladine v Pliberku. Tako so se pred nedavnim srečali na dvodnevem obisku v Pliberku.

Izmenjali so mnenja, stališča in se poglobljeno spoznali z obema organizacijama in njihovim delom. Mladi Pliberčani so Taborčane popeljali tudi na ogled po avstrijskem Koroškem in si tam ogledali slovensko kmetijsko zadrugo Globasnica. Z upravnikom zadruga se spoznali tudi delo zadruga. Ogledali so si slovensko gimnazijo v Celovcu. Pri spomeniku žrtev fašizma in padlim borcem v NOB v vasi Sele pa položili cvetje. Oglasili so se tudi v Železni Kapli, pri knežnem kamnu na Gosposvetškem polju. V Šentprimozu pa so si ogledali slovenski otroški vrtec in kulturni dom. Mladi

Pliberčani pa so jim po prijetnem koncu srečanja obljubili, da se v letošnji jeseni srečajo v Taboru.

POKAL OSTAL DOMA

Na nogometnem turnirju za memorial MILANA DIMITROVICA so sodelovali nogometaši Rudarja iz Velenja NK Vransko in domača enajstorica NK Partizan Zalec.

V prvi tekmi so vranski nogometaši nepričakovano visoko premagali Rudarja iz Velenja 6 : 2.

V drugi pa je NK Partizan Zalec po enakovredni igri premagal Rudarja iz Velenja 3 : 1 in se skupaj z moštvom Vranskega uvrstili v finale.

V boju za prvo mesto je nato NK Partizan Zalec premagal Vransko 2 : 1 ter tako osvojil dragocen pokal. Tretje mesto so osvojili nogometaši Rudarja iz Velenja.

Pokrovitelj tega turnirja je bil NK Partizan Zalec in TKS Zalec.

J. G.

Uspehi so spodbudili fante, da so že 25. septembra t.l. ustanovili jamski klub, ki je bil prvi te vrste na Stajerskem. Začetki so bili skromni, v sodelovanju z jamskim klubom Ljubljana - Matica in s proučevanjem jamske literature pa so si člani kmalu pridobili osnovno znanje za raziskovanje in dokumentiranje jamskih objektov.

Nesreča pri raziskovanju oz. merjenju jame Pekel, v kateri je izgubil življenje ljubljanski jamar Anton Suwa - Sulc, bi lahko zavrla delo kluba, vendar so njegovi člani že tako vzljubili podzemlje, da se mu niso odpovedali. Sledile so delovne akcije pri urejanju jame Pekel in raziskovanja številnih drugih jamskih objektov, ki so jih iz dneva v dan bolj presenečali.

Skoraj ni minil mesec, da ne bi postavili novega klubskega globinskega rekorda, ali da ne bi odkrili daljše jame od že raziskane. Po številu raziskanih jamskih objektov, kot tudi drugih dosežkih, so vedno bolj preraščali v enega izmed najmočnejših in najdelavnejših jamskih klubov v Sloveniji. Čeprav so morali sprva vsa sredstva za delovanje zbirati iz svojih žepov, so z delom nadaljevali.

Že kmalu po ustanovitvi so spoznali, da se morajo čim bolj odpreti nazven. Povezali so se z družbenopolitičnimi in drugimi društvenimi organizacijami ter društvi v kraju. Zatem so navezali stike sodelovanja z občinsko konferenco ZSMS in planinskimi društvi v občini, slednjic pa so svoje delovanje razširili na ostala športna področja.

Vključili so se v mladinsko občinsko ligo za mali nogomet ter postali občinski prvaki, uspešno pa so nastopali še na drugih športnih tekmovanjih in sicer v okviru Mladinskih športnih iger. Poleg tega uspešno nastopajo v občinski ligi za planinsko orientacijo, kjer so tudi tri leta zapored zbrali največ točk.

TUDI DOBRI ORGANIZATORJI

Preboldski jamarji so že večkrat dokazali, da so poleg dobrih športnikov in raziskovalcev tudi odlični organizatorji. Bili so organizatorji 9. zborovanja slovenskih jamarjev, I. razstave jamske fotografije, I. republiške jamske orientacije itd.

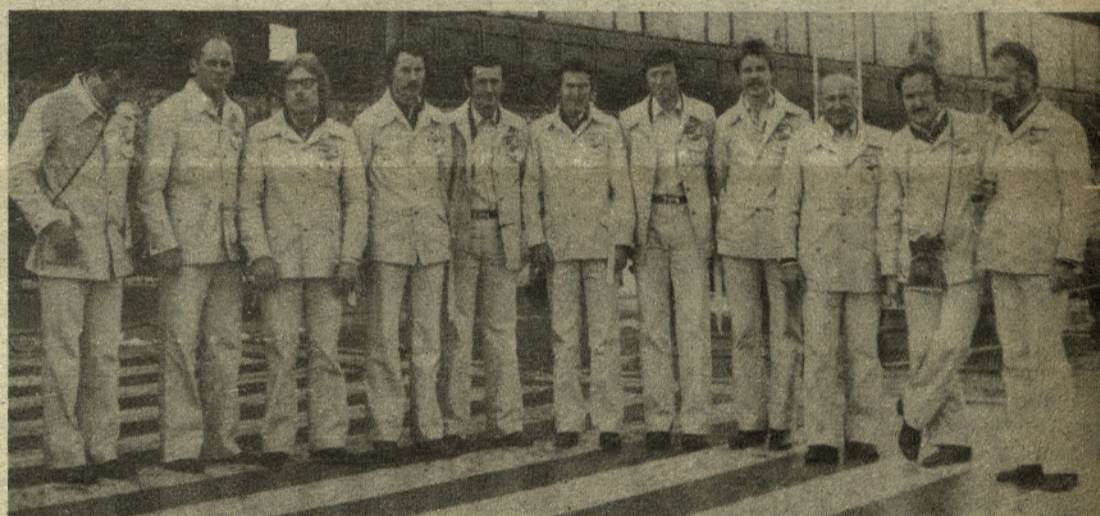
Kar zadeva sposobnost organizacije, pa so le-to še posebej dokazali na I. jugoslovanski jamski odpravi v Južno Ameriko, ki je kljub pomanjkanju tovrstnih izkušenj zelo uspela in ponesla v svet ime jugoslovanskega jamarstva.

Ne gre prezreti tudi ostalih oblik aktivnosti na najrazličnejših področjih mladinskega delovanja. Omenili bi le pohode obujanja tradicij NOB in prostovoljne mladinske delovne akcije.

Za popularizacijo jamarstva že vrsto let prirejajo jamske pohode in številna predavanja. Zelo razvito imajo tudi informativno-propagandno dejavnost, saj poleg rednega seznanjanja z različnimi oblikami obveščanja še izdajajo svoj bilten Črni galebi pišejo.

ODKRIVANJE LEPOP ODZEMSKEGA SVETA

Kako pomembno delo je klub preboldskih jamarjev opravil v desetih letih, kaže podatek, da so raziskali in dokumentirali že okrog 200 različnih jamskih objektov. Med njimi so tudi takšni, ki sodijo v sam vrh jugoslovanskega jamarstva. Tu gre predvsem za Klemenškov Pekel na Podolševi (330 m), Brezno presenečenj na Dobrovljah (472 m), Tajno jamo itd.

Člani I. jugoslovanske odprave, ki so poskrbeli za mednarodno uveljavitev jugoslovanskega jamarstva

Brigada Veljko Vlahovič odšla na pot

Z-D-R-A-V-O, ZDR-AVO, ZDRAVO so odmevali glasovi mladih Zalcčanov in Celjanov, ki so v nedeljo, 5. avgusta, krenili na zvezno mladinsko delovno akcijo „NIS 79“. Mladinska delovna brigada se imenuje Veljko Vlahovič in bo v Nišu delala na regulaciji reke

Nišave in rekonstrukciji ceste. Brigada šteje štirideset brigadirjev, od tega šestindvajset mladih iz Žalca in štirinajst mladih iz Celja. Komandant brigade je Srečo Romih.

Brigada se bo iz Niša vrnila 2. septembra.

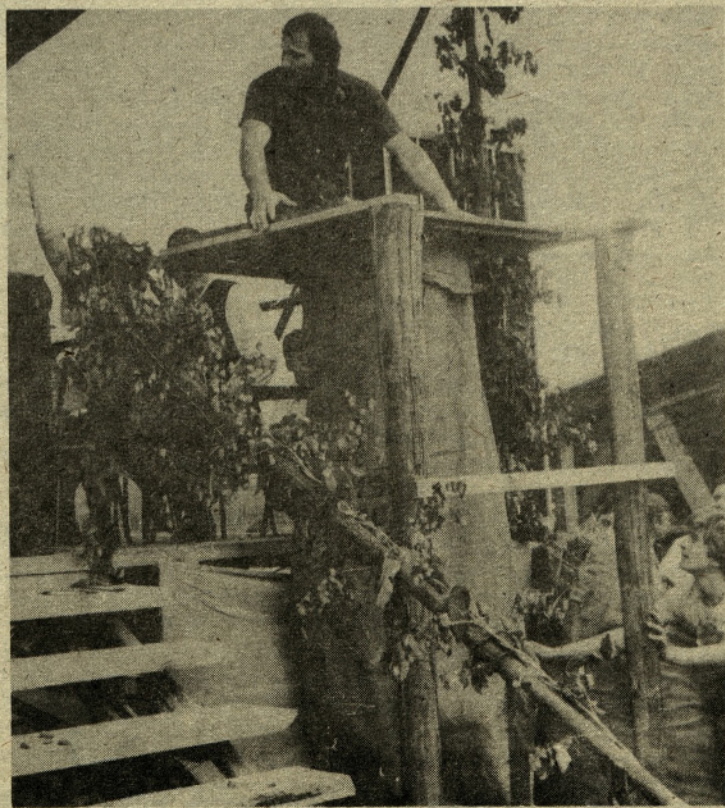
DANICA KRULEC

SKOKI V BRASLOVČAH

V okviru praznovanja dneva hmeljarjev so prizadovni šmucarski delavci v Braslovčah pripravili smučarske skoke na 25-metrski skalalnici s plastične snovi. Nastopilo je 67 tekmovalcev iz 12 klubov Slovenije ter Predmeje na Koroškem.

Največ uspeha so imeli skalci ljubljanske Ilirije ter domačini. Pri mlajših pionirjih je Janez Debelak osvojil prvo mesto. Zbral je 185 točk in skočil 16,5 in 16 m. Njegov klubski tovariš Jani Jager pa je bil tretji. Zbral je 170 točk in skočil 15 in 14,5 m. Pri starejših pionirjih je bil Marko Kralj drugi. Zbral je 202,5 točke in skočil 18, 17,5 m. Pri članih je bil Janez Tanjšek iz Andraža drugi, zbral pa je 207 točk in skočil 19,5 in 19,5 m. Tekmovanje si je v lepem sončnem vremenu ogledalo več sto gledalcev.

T. TAVČAR

S tekmovalca mladih hmeljarjev v Braslovčah

Jamski klub Črni galebi odkriva prelesti jamskega sveta

Vrednost teh raziskav je še toliko večja, ker si pred ustanovitvijo kluba nihče ni zamisljal, da obstaja na področju osamelega krasa Savinjske doline tako lep in zanimiv podzemski svet.

Za svoje uspešno delo so preboldski jamarji prejeli že veliko priznanj in drugih odličij, ki sedaj krasijo stene in vitrine njihove klubske sobe. Vsekakor pa so najbolj ponosni na zlato

odličje Jamske zveze Slovenije, na zlato plaketo skupščine občine Zalec in odličje sovjetskih jamarjev, ki so ga prejeli na VII. speleološkem kongresu v Hercegnovem.

Jamski klub bo na jubilejnem praznovanju (praznovali ga bodo od 6. do 15. septembra) razvil svoj prapor. Ob tej priliki pripravljajo tudi izdajo brošure, ki bo posvečena 10. obletnici in pa I. jugoslovanski jamski odpravi v Ekvador. DAR -

NOVA GOVORILNICA

Krajani Tabora in okolice so dobili novo telefonsko govornico, ki stoji v neposredni bližini gostilne Tekavc. Novo pridobitev je finansiral KS Tabor.

Krajani lahko sedaj telefonirajo tudi po širši domovini. Žal se že dogaja, da posamezni nepridipravi z novo pridobitvijo ne ravnavajo tako, kot je treba.

NK PARTIZAN ŽALEC V SAVINJSKI KOROŠKI LIGI

Nogometni kadeti NK Partizana Zalec bodo čez štirinajst dni prvič nastopili v območni republiški ligi Savinjska - Koroška. Kaj od njih pričakujemo? Obstanek v tej ligi bi pomenil veliki uspeh, saj v jesenskem delu nastopajo še Kladiivar, Vransko, Ljubno, Mozirje, ŠOSTANJ, Velenje, Šmartno ob Paki in bodo enajsterice močnejše kot doslej. Seveda bi z dobrimi pripravami igralci NK Partizana Zalec morali biti med najboljšimi, takšna je pač naša skupna želja.

Trener RAJKO HRIBČEK ima na voljo 22 igralcev, ki redno obiskujejo treninge. V klubu je napolnjen le disciplina, kar je še posebno spodbudno.

Kadeti so odigrali tudi več prijateljskih srečanj. Trener Hribček je izjavil, da je s pripravami zadovoljen. Zlasti je pohvaliti vse igralce za vestno izpolnjevanje nalog. V bodoče bo klub posvetil več pozornosti svojim mladim igralcem, iz katerih bodo potem izbrali najboljše. Tako računajo v taboru NK Partizana Zalec na uspešen nastop v Savinjski-Koroški kadetski ligi. J. G.

V okviru nedavne proslave 37 let Tehnike Cankar so usposobili makadamsko cesto iz Lok po dolini Konjščice do meje s cesto na Trbovlje, Lenart, Partizanski vrh in rekreacijski center Feralit Zalec. Sredstva je prispevala občinska skupščina Zalec, del pa tudi GG obrat kooperacije Vransko.

